

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પુસ્તક ૩૮ મું
અંક ૬ મો

સંવત ૧૯૯૭
ચૈત્ર

પ્રકાશક:—
શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ભાવનગર.

વિષય-પરિચય

૧. શ્રી મહાવીર જન્મમહોત્સવ. ... (મુનિશ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી મહારાજ.) ૨૩૩
૨. વૃક્ષાન્યોક્તિ. (કવિ રેવાશંકર વાલજી અધિકા.) ૨૩૫
૩. અન્યોક્તિનું રહસ્ય. ... (" ") ૨૩૬
૪. ગુણાનુરાગ. ... (આ. શ્રી વિનયકરતૂરસૂરિજી મહારાજ.) ૨૩૭
૫. પ્રભુ મહાવીરે મોહમસ્ત જગતને
ત્યાગધર્મ જ કેમ આપ્યો ? ... (મુનિ હંસસાગરજી મહારાજ) ૨૪૨
૬. આતમતત્ત્વની સાચી પિછાન. ... (શ્રી મોહનલાલ દી. ચોકસી.) ૨૪૬
૭. જગદુત્તર મહાત્મા. ... (મુનિ ન્યાયવિજય) ૨૪૮
૮. શ્રી ધર્મશર્માબ્રુહ્મચ મહાકાવ્ય : અનુવાદ ... (ડૉ. ભગવાનદાસ મ. મહેતા.) ૨૪૯
૯. પરમાત્માનું અધિરાજ્ય. ... (મૂળ લે. શ્રી ચંપતરાયજી જૈની.) ૨૫૩
૧૦. સાચી સોનેરી શિખામણ... (મુનિ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ) ૨૫૬
૧૧. પ્રમાણપત્ર ... ૨૫૮
૧૩. વર્તમાન સમાચાર (મુંબઈમાં શ્રી આત્માનંદ જૈન સભાની સ્થાપના, મુનિ વિહાર વિ.) ૨૫૯

શ્રી ઉપયોગી સુંદર ચરિત્ર—

સતી સુરસુંદરી ચરિત્ર.

(લેખક : રા. સુશીલ)

(રાગરૂપી આગ અને દ્રેષરૂપી ડાળાનાગને શાંત કરવામાં જળ અને મંત્રની

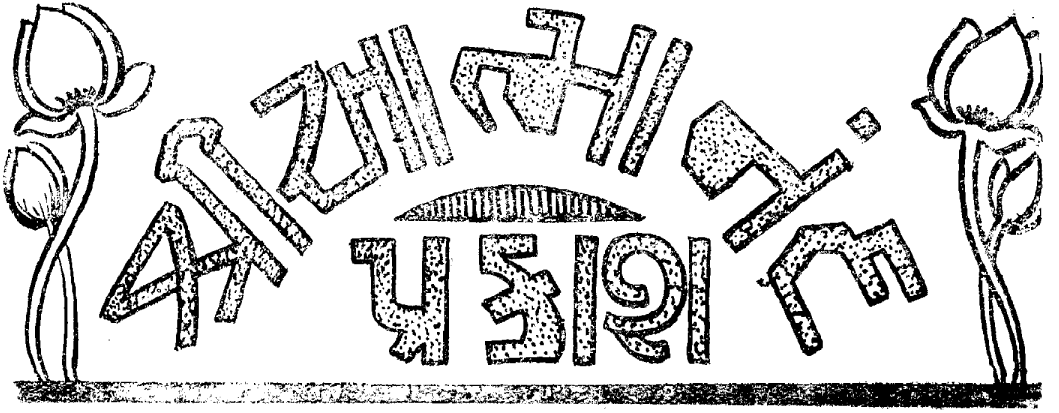
ઉપમાને યોગ્ય અદ્ભુત રસિક કથાગ્રંથ.)

આ સ્ત્રી ઉપયોગી કથાની રચના જૈન કથાસાહિત્યમાં બહુ જ આદરને પાત્ર મનાય છે. વૈરથી ધગધગતા અને રાગ-મોહથી મુંઝાતા હૈયાને શાંત બનાવવાની કલાકુશળતા અને તાર્કિકતા કર્તા વિદ્વાન મહારાજે આ ગ્રંથમાં અદ્ભુત રીતે બતાવી છે,

કથારસિક વાચકવર્ગ કંટાળી ન જાય તે માટે પ્રથમ કથા-ચરિત્ર પછી કેવળી ભગવાનની ઉપદેશધારા અને તે પછી પ્રાસંગિક નૈતિક ઉપદેશશ્લોકો (મૂળ સાથે ભાષાંતર) સુધાગિંદુ એ પ્રમાણે ગોઠવીને ગ્રંથ આધુનિક પદ્ધતિએ મૂળ આશય સાચવી તૈયાર કરેલ છે.

રસદષ્ટિ, ઉપદેશ, ચરિત્ર-કથા અને પ્રાચીન સાહિત્યની દૃષ્ટિએ આ ગ્રંથ એક કિંમતી અણુમોલ અને અનુપમ ગ્રંથ છે. એન્ડ્રીક પેપર ઉપર સુંદર અક્ષરો અને રેશમી કપડાના સુશોભિત આશીર્ગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ પોસ્ટેજ અલગ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

પુસ્તક : ૩૮ મું : આત્મ સં. ૪૫ : વીર સં. ૨૪૬૭ : ચૈત્ર :
અંક : ૯ મો : * * વિક્રમ સં. ૧૯૯૭ : એપ્રિલ :

શ્રી મહાવીર જન્મ મહોત્સવ.

(પનથટ વાટે પનિહારી એ ધીરા—એ રાગ)

મધ્યરાત્રિનાં ચોઘડીઆં મધુર વિવિધ સૂર આપે;
હઃખ ડાપે રે, મહાવીર જન્મ્યા હો.	૧
ઇન્દ્ર હૃદયમાં હર્ષ ધરાવે, ઘંટા સુધોષા વાગે;
સ્વ મધુ લાગે રે, મહાવીર જન્મ્યા હો.	૨
સર્વ વિમાને પ્રતિધોષથી, મહાવીરજન્મ વધાવે;
જગત ઉલ્લાસે રે, મહાવીર જન્મ્યા હો.	૩
મેરુ પર્વત ઇન્દ્ર સિધાવે, ત્રિશલાનંદન સાથે;
હર્ષ ધરાવે રે, મહાવીર જન્મ્યા હો.	૪
દેવ-દેવાંગના વાહન ચડીને, દર્શન અર્થે આવે;
ઉર હરખાયે રે, મહાવીર જન્મ્યા હો.	૫

[૨૩૪]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

- પાંદુક વનની રમ્ય શિલાએ, મહાવીર આસન ધારે;
હૃદયો ઠારે રે, મહાવીર જન્મ્યા હો. ૬
- એક કરોડ ને સાઠ લાખ કળશો, ત્યાં વારિ આવે;
દેવ મુંઝાચે રે, મહાવીર જન્મ્યા હો. ૭
- “બાલક સહસ્રે કેમ કરીને, જળ આ” મન વિચારે;
પ્રેમ ધરાવે રે, મહાવીર જન્મ્યા હો. ૮
- ચરણતણા અંશુભાળથી, મેરુ પર્વત ડોલ્યો;
પડદો ખોલ્યો રે, મહાવીર જન્મ્યા હો. ૯
- સાગર ઉછળ્યા, પર્વત ડોલ્યા, દેવો શંકા ભૂલ્યા;
હર્ષે હૂલ્યા રે, મહાવીર જન્મ્યા હો. ૧૦
- ઐત્ર શુકલની ત્રયોદશીએ ક્ષત્રિયકુટે જન્મ્યા;
જન સૌ પ્રણમ્યા રે, મહાવીર જન્મ્યા હો; ૧૧
- નંદીધર અષ્ટાક્ષિકઉત્સવ, સુરેન્દ્ર સૌ ઉજવાવે;
શીશ નમાવે રે, મહાવીર જન્મ્યા હો. ૧૨
- ત્રિશલા હર્ષ ધરે અન્તરમાં, જગમાતા પદ પામે;
જન સૌ પ્રણમે રે, મહાવીર જન્મ્યા હો. ૧૩
- સિદ્ધારથ નૃપ વર્ધમાન એ, નામ પ્રેમથી સ્થાપે;
કીર્તિ વ્યાપે રે, મહાવીર જન્મ્યા હો. ૧૪
- બાલપણથી બહુ બળવંતા, સુરપતિ આનંદ પામે;
મહાવીર નામે રે, મહાવીર જન્મ્યા હો. ૧૫
- માતપિતા બંધુના ધર્મો, ઉત્તમ ભાવે પાળ્યા;
હુર્ગુણ બાળ્યા રે, મહાવીર જન્મ્યા હો. ૧૬
- વિશ્વતણા કલ્યાણને માટે, મોક્ષ સુમાર્ગ બતાવ્યો;
ભવથી તારો રે, મહાવીર જન્મ્યા હો. ૧૭
- હેમેન્દ્રે જે હોય અદ્યતા, ટાળી પ્રવીણ બનાવો;
હૃદયે આવો રે, મહાવીર જન્મ્યા હો. ૧૮

પ્રાંતિજ, તા. ૧૬-૩-૪૧

લે: મુનિશ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી મહારાજ.

વૃક્ષાન્યોક્તિ.

સત્પુરુષ સાથે વૃક્ષની સામ્યતા.

(વસંતતિલકા વૃત્ત.)

ધત્તે મરં કુસુમ-પત્ર-ફલાવલીનાં, ધર્મવ્યથાં વહતિ શીતભવાં રુજં ચ;
યો દેહમર્પયતિ ચાન્ય સુખસ્ય હેતોસ્તસ્મૈ વદાન્યગુરવે તરવે નમસ્તે ॥ ૧ ॥

અથવા;

છાયામન્યસ્ય કુર્વન્તિ, તિષ્ઠન્તિ સ્વયમાતપે;
ફલાન્યપિ પરાર્થાય, “વૃક્ષા સત્પુરુષા ઇવ” ॥ ૨ ॥

વૃક્ષોની સર્વાંગ-સર્વ પ્રકારે પારમાર્થિક કૃતિ નિહાળી કોઈ વિદ્વાન કહે છે કે:—આહા! આ વૃક્ષો આજન્મ પર્યંત ફૂલ-પાંદડાંઓ અને ફળોના જથ્થાનો ભાર સતત ઉપાડે છે, તાપથી ઉત્પન્ન થતી પીડાઓ પોતે જ સહન કરે છે, તથા ટાઢનાં દુઃખો પણ સહન કરે છે, એટલું જ નહીં પણ બીજાઓના સુખને માટે પોતાનો દેહ પણ અર્પણ કરે છે, એવા “દાનશીલ પુરુષોના ગુરુરૂપ હે વૃક્ષ!” હું તમને વારંવાર નમન કરું છું. !!!

બીજા શ્લોકમાં પણ એ જ રહસ્ય સમાવી તેના તારતમ્યરૂપે કહે છે કે “વૃક્ષો, એ સાક્ષાત્ સત્પુરુષો જ છે.”

લક્ષ્મી કવિશિરોમણી તુલસીદાસજી ખરું જ કહે છે કે:—

“વર્ષા-વૃક્ષ-સંત અરૂં ધરની, પરહિતકાજ આરૂં કી કરની.”

મહાત્મા કબીરજી પણ કહે છે કે:—

“સરવર-તરવર-સંતજન, એથા વરસત મેહ;

પરમારથ કે કારણે— આરૂં ધરત હે દેહ.”

સંસ્કૃત સાહિત્યકાર પણ કહે છે કે:—

રવિશ્વન્દ્રો, ઘના, વૃક્ષા-નદી, ગાવશ્ચ, સજ્જના;

ए ते परोपकाराय, युगे देवेन निर्मिता ॥ ૧ ॥

[૨૩૬]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સૂર્ય, ચંદ્ર, વરસાદ, વૃક્ષ, નદી, ગાય, અને સજ્જન (સત્પુરુષ-સંત) એ બધી પરમાર્થિક વિભૂતિઓની યુગે યુગે તેની અસ્તિ હોયા કરે છે.

હાલો વાચક બંધુઓ ! આ વૃક્ષ-યોક્તિ સારાય જગતને કેં અનેાળો બોધ આપી રહી છે, પરાયાં દુઃખો ફેડવા માટે પોતાનાં અંગોનું છેદનભેદન કરાવવા, અરે ! સર્વાંગનું સમર્પણ કરવા જે તૈયાર જોવામાં-અનુભવવામાં આવે છે, તેની ઉપમા સાચા સંત-સત્પુરુષ સિવાય બીજા કોને આપી શકાય ? રાજર્ષિપ્રવર ભર્તૃહરિનું સારભયું સંક્ષિપ્ત વાક્ય સુપ્રસિદ્ધ છે કે:—

“ પરોપકારાય સતામ્ વિશ્રુતયઃ ॥ ”

આ અ-યોક્તિનું રહસ્ય.

(હરિગીત છંદ)

વૃક્ષો સજ્જનાં વિશ્વંભરે,
પરમાર્થનાં તત્ત્વો ઊંડાં,
પોતે સહે છે ટાઢ-તાપો,
ફળ,પત્ર,પુષ્પો,છાંચ શિતળ,
રાજાધિરાજ સમાન જો,
સ્વાથી સુસાફર હાથથી,
માગીજનો ફળ કારણે,
અમૃતસમું ફળ, એ જ ધા-
એવો સ્વભાવ જ સંતનો,
કષ્ટો અનેક સહે છતાં,
છે ધન્ય ! જગમાં વૃક્ષને,
એ સાર આ અ-યોક્તિનો,

ફળ-પુષ્પ સૌરભ આપવા,
માનવહૃદયમાં સ્થાપવા;
અડગ ધૈર્ય સદા ધરી,
સર્વને આપે ઠરી. ૧
આ આશ્રવૃક્ષ ઝુકી રહું,
અંગો વિષે સંકટ સહું;
પથરતણા ધા ખડી કરે,
કરનારના કરમાં ધરે ! ૨
નહીં દોષ-દષ્ટિ દિલમાં,
નિશ્ચળ સદા નિજ શીલમાં;
નિર્માન મોટા સંતને,
સ્પષ્ટ જ કહું મતિમંતને. ૩
દોહરો.

“ આત્માનંદ પ્રકાશ ” આ, આપે છે ઉપદેશ;
પંથ ગ્રહો પરમાર્થનો, નિલ્ય વિશેષ વિશેષ ! !

ભાવનગર.

વડવા

તા. ૨૦-૩-૪૧ શુક્ર

લી૦ સર્વનો શુભચિંતક,
રેવાશંકર વાલજી બધેકા.
નિવૃત્ત ધર્મોપદેશક, સં. ભાવનગર.

લેખ આચાર્ય શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ.

ગુણાનુરાગ.

સંસારમાં ઘણાખરા માનવીઓ ગુણાનુ-
રાગી બનવું પસંદ કરે છે અને તે ગુણી
બનવાની ઇચ્છાવાળાનું મુખ્ય કર્તવ્ય છે;
પરંતુ ગુણની સાચી ઓળખાણ ન હોવાથી
ગુણને બદલે અવગુણ મેળવે છે. માટે ગુણ
શું વસ્તુ છે તેને સારી રીતે ઓળખ્યા પછી-
થી જ તેના અનુરાગવાળા થવું જોઈએ. જેના
સંસર્ગથી અનીતિ અને અધર્મને માર્ગે
દોરવાઈ જઈને આત્માનો અધઃપાત થતો
હોય તો તે ગુણી નથી પણ અવગુણી છે. આવા
અવગુણો મેળવવા છતાં પણ જો તેઓ ગુણાનુ-
રાગીપણાને દાવો કરતા હોય તો તેઓ
ગંભીર ભૂલ કરે છે. ગુણી માણસના સંસ-
ર્ગથી દુરાચારી સદાચારી થાય છે પણ
સદાચારી દુરાચારી થતો નથી.

ગુણ બે પ્રકારના હોય છે. એક તો
મોહનીયકર્મના ક્ષય, ઉપશમ અને ક્ષયો-
પશમથી થવાવાળો આત્મવિકાસ સ્વરૂપ હોય
છે અને બીજો પુન્યકર્મજન્ય. આ બન્ને
પ્રકારના ગુણોમાંથી આત્મવિકાસ સ્વરૂપ ગુણ
સાચો અને સર્વોત્કૃષ્ટ હોય છે. આવા સમતા,
સમભાવ, શાંતિસ્વરૂપ રમણતા આદિ ગુણોને
બ્રહ્મ કરવાવાળા આત્માનંદી પુરુષોનો અનુ-
રાગ કરવાવાળા અવશ્ય પોતાના આત્માને
ગુણી બનાવી પરમકલ્યાણ સાધી શકે છે.
હુનિયાની આપત્તિ-વિપત્તિ અને ઉપાધિથી
બળેલા અને દુરાચારીઓના સહવાસથી
અધઃપતને માર્ગે વળેલા ભાવીના અનિષ્ટથી

બચી જઈને શાંતિ મેળવી સદાચારી બની
શકે છે અને પોતાના આત્માને ઉન્નત બનાવી
શકે છે.

ગુણ અને ધર્મમાં શબ્દાંતર છે પણ અર્થાં-
તર નથી. વસ્તુમાત્રના સ્વભાવને ધર્મ કહેવામાં
આવે છે; જેમ કે અગ્નિનો સ્વભાવ દાહકતા,
પાણીનો સ્વભાવ શીતળતા, સાકરનો સ્વભાવ
મીઠાશ, કરિયાતાનો સ્વભાવ કડવાસ, તેમ જ
આત્માનો સ્વભાવ જ્ઞાન, દર્શન, જીવન,
સુખ અને જડનો સ્વભાવ વણ, ગંધ, રસ વિ.
વિ આ પ્રમાણે વસ્તુનો સ્વભાવ તે ધર્મ
અને ધર્મ તે જ ગુણ. સ્વભાવ, ધર્મ અને
ગુણ ત્રણે એક જ વસ્તુ છે ફક્ત નામ જ બુદ્ધાં
છે પણ વસ્તુની સાથે તો સ્વરૂપ સંબંધથી
રહેવાવાળાં છે. વસ્તુને ધારણ કરી રાખે તે ધર્મ,
વસ્તુનું અસ્તિત્વ જાળવી રાખે તે સ્વભાવ
અને વસ્તુને ઓળખાવે તે ગુણ. જેને મિષ્ટાન્ન
બનાવવાની ઇચ્છા થાય છે તે મીઠાશ માટે
સાકરને ચાહે છે, જેને તાવ મટાડવાની
ઇચ્છા હોય છે તે કરિયાતાને ચાહે છે, જેને
તરસ મટાડવાની ઇચ્છા થાય છે તે પાણીને
ચાહે છે, તેવી જ રીતે જેને સમ્યગ્જ્ઞાન,
દર્શન આદિ આત્મિક ગુણો મેળવવાની ઇચ્છા
થાય છે તે જેણે સમ્યગ્જ્ઞાન, દર્શન, સમ-
ભાવ આદિ આત્મિક ગુણોનો વિકાસ કર્યો
હોય એવા વિકાસી પુરુષોને ચાહે છે; પણ
તેથી વિપરીત ગુણ-ધર્મવાળાને ચાહતા નથી.
કદાચ અણબખણે વિપરીત ગુણ-ધર્મવાળી

[૨૩૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વસ્તુ આહનાપૂર્વક ગ્રહણ થઈ ગઈ હોય તો કંઈક વિરૂપ પરિણામનો અનુભવ થતાંની સાથે જ મળની જેમ તે વસ્તુનો ત્યાગ કરે છે; કે જેને પછીથી કોઈ પણ વખત સ્મરણમાં લાવતો નથી; એટલું જ નહિ પણ ઇચ્છિત ગુણ મેળવવાની ઇચ્છાથી બીજી કોઈ વ્યક્તિ તે વસ્તુને ગ્રહણ કરતી હોય તો તેને અટકાવે છે.

માનવજાતિરૂપ વિભાવ-પર્યાયમાં વિચારતા આત્માઓ ગુણને ઉદ્દેશીને એકબીજા ઉપર અનુરાગવાળા થાય છે, પણ ગુણ-અવગુણના વિવેકશૂન્ય ઘણાખરા જીવો પોતાની અભ્યંતર અને બાહ્ય બંને પ્રકારની સંપત્તિ ખોઈને અવગુણ મેળવે છે, અને ઉભયલોકથી ભ્રષ્ટ થઈને પોતાનું ઘણું જ અહિંત કરે છે. જેઓ ગુણ-અવગુણનું અંતર જાણે છે તેઓ ગુણભાસને લઈને અનુરાગવાળા થયા હોય તો પણ અવગુણનો અનુભવ થતાં તુરંત વિરક્ત થઈ જાય છે, પણ અવગુણને વળગી રહી કદાગ્રહ સેવતા નથી અને એટલા માટે જ તેઓ સાચા સદ્ગુણીના અનુરાગી થઈને સદ્ગુણો મેળવી આત્માને વિકાસી બનાવી શકે છે.

મોહનીયના ઉપસમભાવથી પ્રગટ થયેલા આત્મિક ગુણવાળાના કષાય-વિષય ઉપશમી જવાથી અવગુણસ્વરૂપ અધર્મમાં પ્રવૃત્તિ હોતી નથી. જેથી કરીને ગુણ મેળવવા આશ્રિત બનેલા જીવો અશુભકર્મથી બંધાતા નથી; પણ મોહનીયના ઉપસમ વગર નામકર્મની પુન્યપ્રકૃતિથી અથવા તો અન્ય કર્મના ક્ષયોપશમથી વહેવારમાં ઓળખાતા કર્મ-જન્ય ગુણો જેમ કે-રૂપ, સુસ્વર, યશ, સાંઝ સંઘયેણ, વિદ્વત્તા, લૌકિક સત્ય, લૌકિક પરોપ-

કૃતિ વિ. વિ. પોતાના ગુણાનુરાગીને મોહની તીવ્રતાને લઈને ગુણી આત્મવિકાસી બનાવી શકતા નથી પણ કંઈક અંશે જો મોહનીયનો ક્ષયોપસમભાવ સાથે હોય તો પુન્યબંધના કારણ થઈ શકે છે; નહિ તો અવગુણો પ્રાપ્ત કરાવી કુમાર્ગે દોરી જનારા નિવડે છે; કારણ કે લૌકિક સત્યતા, લૌકિક પરોપકારીતા, વિદ્વત્તા કે ઈતર પુન્ય પ્રકૃતિજન્ય ગુણો, વિષય લોહુપતાપણું કે જડાશક્તપણાથી મુક્ત હોતા નથી. જેથી કરીને આવા ગુણોવાળી વ્યક્તિઓ પોતાના અનુરાગીઓ પાસેથી પોતાની શુદ્ધ વિષય-વાસના પોષવાને તેમને અવળે માર્ગે દોરી જાય છે; અને અનુરાગચરિત આશ્રિતોની અનિચ્છા હોવા છતાં પણ અનુરાગથી અવળે માર્ગે દોરાય છે. અને જો અનુરાગી મોહના ઉપશમવાળા હોય તો આવા ગુણો-ભાસ અવગુણવાળાથી વિરક્ત બનીને અળગા થઈ જાય છે.

મોહના દાસ બનેલા વિષયાભિનંદી જડાશક્ત વિદ્વાનો, સત્યવાદીઓ, પરોપકારીઓ, અથવા તો સમતા, સમભાવ, ત્યાગી, ધ્યાની, આત્માનંદી આદિ વિકાસસ્વરૂપ સાચા ગુણોને ડાળ કરીને કહેવાતા ગુણવાનોના અનુરાગીઓ પ્રાયઃ કરીને અનીતિના માર્ગે વળેલા દષ્ટિગોચર થશે; એટલું જ નહિ પણ ધર્મ, આત્મિક ગુણ મેળવવાના માર્ગથી પરાંમુખ થઈને અધર્મ-આત્મિક ગુણોને રોકનાર વિષયાશક્તપણાની વાટે વળીને અને જડાશક્ત અવગુણોને મેળવીને આનંદ મેળવશે. કારણ કે ઉપશમભાવ વગરના જડાશક્ત ગુણવાનો મંદતમ ઉપશમવાળા અનુરાગીઓની ધર્મશ્રદ્ધાને પોતાની વાસના તૃપ્ત કરવાને માટે

ગુણાનુરાગ.

[૨૩૯]

કુચુક્તિઓ કરીને ફેરવી નાખવા પ્રયાસ કરે છે. જેમાં તેઓ સારી સફળતા મેળવી શકે છે; કારણ કે અનુરાગમાં આંધળો થયેલો પૂણું વિશ્વાસુ હોવાથી તરત ધર્મ શ્રદ્ધાથી ભટ થઈને અધર્મના માર્ગે દોરાય જાય છે. આવા આંધળા અનુરાગીઓ મંદતર ઉપશમભાવના અંશથી પોતાનું અહિત જાળુવા છતાં પણ અવકૃપાના ભયથી પોતે માનેલા ગુણવાનોને આધીન થાય છે. પ્રથમ તો તેમને અનીતિના માર્ગે જતાં કાંઈક ગ્લાનિ થાય છે; પણ પછીથી તેઓ ટેવાઈ જવાથી નિઃશ્વંસ પરિણામવાળા થઈ જાય છે. કારણ કે નિરંતર અવગુણીના સહવાસથી તેમના અંદર રહેલી ધર્મભાવના સર્વથા ભૂંસાઈ જાય છે. જેથી કરીને અનીતિ અને અધર્મના કાર્યોમાં પ્રવૃત્તિ કરતાં તેમને જરાએ ધૃષ્ટા આવતી નથી, તેમજ તેમનું હૃદય કંઠણ થઈ ગયેલું હોવાથી પાછળથી તેમને પશ્ચાત્તાપ પણ થતો નથી. આવા જીવો ભવિષ્યમાં જ્યારે આપત્તિગ્રસ્ત થાય છે ત્યારે જ તેમની આંખો ઉઘટે છે.

વસ્તુતા-ખોલવાની છટા, સુંદર રૂપ, સારો કંઠ આદિ પુણ્યપ્રકૃતિજન્ય કહેવાતા ગુણોથી આકર્ષાઈને જેઓ મોહિત થાય છે, તે મોહના ઉદયથી થવાવાળો એક પ્રકારનો અપ્રશસ્ત રાગ છે. એટલા માટે જ એમને મોહિત થયેલા કહેવામાં આવે છે. પણ અનુરાગવાળા થયા છે એમ કહેવામાં આવતું નથી. અને જપ, તપ, વૈરાગ્ય, સંયમ, ત્યાગ આદિનો આદર કરનારાઓના પ્રત્યે પૂજ્યભાવે નમ્રતા ધારણ કરનારા હોય, (પછી તે જપ-તપ આદિ ઉપસમભાવના હોય કે ડોળ-માત્ર

હોય) તેઓ અનુરાગી કહેવાય છે; પણ મોહિત થયેલા કહેવાતો નથી; કારણ કે જપ, તપ, આદિ આત્મિક ગુણો મેળવવાના સાધન છે. તેમાં આત્મિક ગુણોનો આરોપ કરીને ગુણ તરિકે માનીને અનુરાગ કરવામાં આવતો હોવાથી ગુણાનુરાગ કહેવાય છે, અને તેમાં મોહનો ઉપશમભાવ રહેલો હોવાથી નિર્વિકાર હોય છે. આત્મગુણાનુરાગી ઉપશમભાવ વિના થઈ શકાતું નથી. મોહનીયથી ભિન્ન કર્મોના ક્ષયોપશમથી કે પુન્ય પ્રકૃતિજન્ય કહેવાતા ગુણોના રાગી થવું તે મોહિત થવું કહેવાય છે અને તે મોહના ઉદયથી થાય છે, માટે જ તે વિકારવાળું હોય છે. જે કહેવાતા ગુણોથી મોહિત થાય છે તે ઘણું કરીને અનીતિ તથા અધર્મના માર્ગે દોરવાઈ જાય છે; તેમજ ઔદયિક ભાવવાળા, જગતમાં વખણાતા કર્મજન્ય ગુણોવાળા પણ પોતાના ઉપર મોહિત થયેલાને અધર્મ તથા અનીતિના માર્ગે દોરી જાય છે; ત્યારે ઉપશમભાવે આત્મિક ગુણોથી ગુણી બનેલાના અનુરાગીઓ ધર્મના માર્ગે ગમન કરનારા હોય છે. કારણ કે સાચા ગુણી મહાપુરુષો પોતાના અનુરાગીઓને સાચા ગુણી બનાવવાની ભાવના અને પ્રયાસવાળા હોય છે. સાચા ગુણી અને ગુણાનુરાગી બંને ઉપસમભાવવાળા હોવાથી નિર્વિકાર હોય છે. જેથી કરીને બંને ગુણોના વિકાસ કરીને પોતાનું શ્રેય સાધી શકે છે. ત્યારે ઔદયિક ભાવે ગુણી બનેલા અને તેના ઉપર મોહિત થયેલા બંને અવગુણોને વધારીને પોતાનું અકલ્યાણ કરનારા હોય છે. કારણ કે બંને સવિકાર હોવાથી એક બીજા ઉપર મોહિત થયેલા હોય છે, એટલે તેઓ સાચા ગુણાનુરાગથી વેગળા રહે છે.

[૨૪૦]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જ્યાં શુભાનુરાગ હોય છે ત્યાં ધર્માનુરાગ હોય છે; અને જ્યાં ધર્માનુરાગ હોતો નથી ત્યાં શુભાનુરાગ પણ હોતો નથી. કારણ કે ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે શુભ અને ધર્મમાં અંતર નથી. એટલા માટે જેઓ શુભ હોય છે તેમનામાં મોહનીયનો ક્ષય, ઉપસમ કે ક્ષયોપસમ અવશ્ય હોય છે; જેથી કરીને તેઓ જડાશક્તિથી મુક્ત હોવાથી આત્માનંદી હોય છે. માટેજ તેઓ સાચા શુભ હોવાથી ધર્મી-તરિકે ઓળખાય છે. આવા પુરુષોનો અનુરાગી આત્મધર્મથી પરાંમુખ હોતો નથી કારણ કે આત્મશુભાનુરાગીને પુદ્ગલના શુભ ગમતા નથી, એટલે તેઓ પૌદ્ગલિક શુભોની રૂચિ-વાળા હોતા નથી અને એટલા જ માટે અધર્મના માર્ગે દોરવાતા નથી. સંસારમાં જેટલા જીવો મોહનીયના ત્રિષુ ઉદયવાળા હોય છે, તેઓ પુદ્ગલનાંદી જડાશક્ત હોય છે; અને જેઓ જડાશક્ત હોય છે તે વિષયતૃપ્તિ માટે અવશ્ય અધર્મના માર્ગે ગમન કરનારા હોય છે. પાંચે ઇન્દ્રિયોને પ્રિય જડના શુભ-ધર્મના રાગી બનવું તે આસક્તિ અને તે શુભાનુરાગ નહિ પણ વિષયાનુરાગ કહેવાય છે. જેઓ વિષયાનુરાગી હોય છે તેઓ ધર્માનુરાગી હોતા નથી; જેથી કરીને તેઓ જ્ઞાનાદિ શુભોનો વિકાસ કરી શકતા નથી.

સંસારમાં બે ધર્મ છે. એક તો ચૈતન્ય ધર્મ અને બીજો જડધર્મ. જડધર્મમાં આશક્ત બનીને તેને મેળવવા પ્રયાસ કરવો તે અધર્મની પ્રવૃત્તિ કહેવાય છે. અને જ્ઞાન, દર્શન, સમભાવ આદિ ચૈતન્યધર્મના રાગી બનીને તેનો વિકાસ કરવા પ્રયાસ કરવો તે ધર્મની પ્રવૃત્તિ કહેવાય છે. આત્મિકધર્મનો

વિકાસ કરવા, વિકાસી પુરૂષોના ઉપર અનુરાગ કરનારા શુભાનુરાગી ધર્મી તરીકે ઓળખાય છે. અને કોઈપણ ઇન્દ્રિયના વિષયની તૃપ્તિ માટે વિદાસી પુરૂષોના ઉપર આસક્ત થનારા વિષયાનુરાગી અધર્મી તરીકે ઓળખાય છે. જે પ્રવૃત્તિ કરવાથી જ્ઞાન, દર્શન, વિષય વિરક્તપણું, સમભાવ આદિ આત્મિક શુભોનો વિકાસ થાય તે ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ અને એવી પ્રવૃત્તિ કરનારા ધર્મી અને જે પ્રવૃત્તિથી આત્મિકશુભો ઢંકાઈ જઈને વિસમભાવ, અજ્ઞાન, વિષયાશક્તપણું, પુદ્ગલનાંદીપણું આદિ પ્રાપ્ત થાય તે અધર્મની પ્રવૃત્તિ અને એવી પ્રવૃત્તિ કરનારા અધર્મી કહેવાય છે. અર્થાત આત્મધર્મ છોડીને પરધર્મ સેવવો તે અધર્મ; કારણકે પરધર્મ સેવવાથી આત્મધર્મ ઢંકાઈ જાય છે, માટે તેને અધર્મ કહેવામાં આવે છે. અને પરજડ-ધર્મનો ત્યાગ કરીને આત્મધર્મનું સેવન કરવું તે ધર્મ. સ્વધર્મનું સેવન અને પરધર્મનો ત્યાગ કરવાથી આત્મધર્મનો વિકાસ થાય છે, માટેજ તે ધર્મ કહેવાય છે. મોહના ઉપસમભાવવાળા આત્મધર્મ પ્રિય જીવો આત્મધર્મના વિકાસને માટે ઉપસમભાવવાળા જીવોના અવશ્ય અનુરાગી બને છે, માટે એવા જીવો શુભાનુરાગીની પંક્તિમાં ભળી શકે છે. પર-જડધર્મ પ્રિય વિદાસી જીવો ક્ષણિક પૌદ્ગલિક સુખ તથા આનંદ માટે પૌદ્ગલિક ઉપાધિને ધારણ કરનારા વિદાસપ્રિય આત્માઓમાં આસક્ત થાય છે તેઓ શુભાનુરાગીની પંક્તિમાં ભળી શકતા નથી કારણકે વિકાસ શુભ છે, પણ વિદાસ શુભ નથી, આસક્તિ છે. ચૈતન્ય જગતમાં આત્મસ્વભાવ, ધર્મને શુભ માન-

ગુણાનુરાગ.

[૨૪૧]

વામાં આવે છે. પણ આત્મવિભાવ અથવા તો જડતા સ્વભાવ-ધર્મને ગુણ માનવામાં આવતો નથી. જે આત્માનો વિભાવ છે તે મોહનીય આદિ કર્મથી ઉત્પન્ન થયેલો એક પ્રકારનો વિકાર છે માટે ગુણ નથી. કારણકે તે કોઈ શુદ્ધ દ્રવ્યનો ધર્મ નથી અને જડનો ધર્મ આત્માથી ભિન્ન છે, આત્મધર્મનો ઘાતક છે, તેમજ વિકૃતિસ્વરૂપ છે, માટે ગુણ નથી પણ નિર્વિકાર જ્ઞાન, દર્શન, સમભાવ આદિને જ આત્મવિકાસ મેળવનારાંઓએ ગુણ માનીને તેના અનુરાગી થવું જોઈએ. જેમ ઈંદ્ર, સચિપતિ, સહસ્રાક્ષ, વિશિષ્ટદેવને ઓળખાવનારા નામાંતરો છે, તેમ સ્વભાવ, ધર્મ, ગુણ આત્મદ્રવ્યને ઓળખાવનારા નામાંતરો છે. એમ ઉપર સ્પષ્ટિકરણ કરવામાં આવ્યું છે. જ્ઞાન, દર્શન, જીવન, સુખ, ક્ષમા, સમભાવ આદિ આત્માના ગુણ કહેવાય છે; તેમજ સ્વભાવ અને ધર્મ પણ કહેવાય છે. આત્મદ્રવ્યમાં ઉપાધિને લઈને ભેદ પડે છે. મોહનીય આદિ કર્મના આવરણવાળા આત્માએ વિભાવદશાને પ્રાપ્ત થયેલા કહેવાય છે, માટે એવા આત્મામાં ઉત્પન્ન થયેલા ગુણને વૈભાવિક ગુણ કહેવામાં આવે છે; અને તે વિકૃત સ્વરૂપવાળા હોવાથી સ્વાભાવિક ગુણોથી ભિન્ન સ્વરૂપવાળા હોય છે. સ્વાભાવિક ગુણો દ્રવ્ય સ્વરૂપ હોવાથી દ્રવ્યનું અસ્તિત્વ હોય ત્યાં સુધી રહેવાવાળા હોય છે. ત્યારે વૈભાવિક ગુણ પરિવર્તનશીલ હોય છે. જેમ પાણીને સ્વાભાવિક ગુણ શીતળતા હોય છે અને અગ્નિનો ગુણ ઉષ્ણતા-દાહકતા હોય છે. જ્યારે પાણી ચૂલા ઉપર મૂકીને નીચે દેવતા સળગાવવામાં આવે છે ત્યારે બંને વિરોધી

ગુણ ધર્મવાળા હોવા છતાં પણ બંને સંયોગ સંબંધથી ભળી જાય છે. ત્યારે બંને વિભાવ-દશાને પ્રાપ્ત થવાથી અગ્નિમાં બાળીને રાખ કરવું, પ્રકાશ કરવો અને પાણીને શીતળતા આપવા વિ. વિ. જે સ્વાભાવિક ગુણો છે તે ઠંડાઈ જાય છે અને વૈભાવિક ગુણ પ્રગટ થાય છે કે જે બાળીને ભસ્મ કરવા સ્વરૂપ કે પ્રકાશ કરવા સ્વરૂપ હોતો નથી; તેમજ શીતળતા સ્વરૂપ હોતો નથી. એવી જ રીતે વિરોધી ધર્મવાળા આત્મા અને પૌદ્ગલિક કર્મનો સંબંધ થાય છે ત્યારે વૈભાવિક ગુણ ઉત્પન્ન થાય છે; કે જે ગુણ બંને દ્રવ્યોમાંથી કોઈનો પણ સ્વાભાવિક હોતો નથી અને તેને વિભાવ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. જ્યારે બંને દ્રવ્યો અલગ થઈ જાય છે ત્યારે આત્માના સ્વાભાવિક જ્ઞાન, દર્શન, સમભાવ આદિ ગુણોનો વિકાસ થાય છે, કે જે ગુણોના અનુરાગીને વિકાસી બનાવી શકે છે; માટે જેઓ કષાય, વિષય આદિ આશ્રિત વૈભાવિક ગુણોના અનુરાગી થઈને ગુણાનુરાગી હોવાનો દાવો કરે છે તેઓ ભૂલ કરે છે અથવા તો તેમની અજ્ઞાનતા છે; કારણકે આવા પોતાને ગુણાનુરાગી માનનારાઓના અંદર વિષયાદિનો ઉપશમભાવ જોવામાં આવતો નથી, પણ વિશેષતા જોવામાં આવે છે. તેમજ જેના અંદર ગુણની ભ્રમણાથી રાગ કરવામાં આવેલો હોય છે તેના સહવાસથી ધર્મભ્રષ્ટતા તથા અનીતિ આચરણના સંસ્કારો પડેલાં જોવામાં આવે છે, માટે જ આ ગુણાનુરાગ નથી પણ ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે મોહાનુરાગ અથવા વિષયાનુરાગ છે, આવા અનુરાગીઓ આત્મિક ગુણોના વિકાસ કરી પોતાનું શ્રેય સાધી શકતા નથી,

લેખક:-મુનિશ્રી હંસસાગરજી મહારાજ.

પ્રભુ મહાવીરે મોહમસ્ત જગતને

ત્યાગધર્મ જ કેમ આપ્યો ?

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૨૦ થી શરૂ)

અસમાનતાના સહજ ભાવને નહિં ઉકેલવાને, તથા કમળ અને ભ્રમરના દૃષ્ટિએ ભોગ્ય અને ભોગીની તારતમ્યતાને નહિં સમજવાને લીધે, કેટલાકો આજે સ્ત્રીને પુરુષ સમાન હક્ક આપવાની વાતો તો કરી રહ્યા છે પણ તેથી તો મત્ર તેઓ સ્ત્રીને પુરુષવત્ અન્ય પુરુષની જેડે પણ હાથોહાથ મીલાવીને યથચ્છ ફરવું, નાટકસિંનમા જેવાં, પાનખીડાં ફૂંકવાં, છુટછત્રી ધરવાં, સેન્ટ, અત્તર અને પાઉન્ડાદિ લગાવી ખુલ્લે માથે ફરવું, હોટેલચીટલનાં અભક્ષ્ય અને એમાં આરોગવાં, માહક અને વિકારજન્ય અંગોપાંગાદિને અગાધદર્શક આરીક અને અર્ધાં વસ્ત્રો ધરવાં, યાવત્ સીવીત્ર મેરેઝ કે પુનર્વર્ગનાદિ હકકો આપી શકે: અહુ તો મૂછકટીંગાદિ નિત્ય સદ્શયટ પ્રયોગો સેવીને સ્વયમપિ સ્ત્રીમુખ બનીને સ્ત્રીને અને અબોડો કપાવીને ય સમાન શીરાભાસ કરાવીને સ્ત્રી, પુરુષને સમાન હક્કનો ભાસ કરાવી શકે છે !

માટે ગુણી બનવાની ઇચ્છા રાખનારે નિવિ-કાર મોહનીયતા ઉપશમભાવને પ્રાપ્ત થયેલા સાચા આત્મિક ગુણના વિકાસી મહાપુરુષોનો અનુરાગ કરીને પોતાના આત્માનું શ્રેય સાધવું જોઈએ, પણ મોહનીયતા તીવ્ર ઉદયથી વિષયાનંદીપણાદિપ અવગુણોના આશ્રિત થયેલા અને પુણ્ય પ્રકૃતિથી મેળવેલ વૈભાવિક ગુણોદ્ધારા પોતાના રાગીઓને ધર્મભ્રષ્ટકરી અનીતિના માર્ગે ઉતારીને અવગુણોથી વાસિત કરનારાઓનો રાગ કરીને ગુણાનુરાગના ભ્રમથી આત્માનો અધઃપાત કરી અમૃતમય માનવ-જીવનને વિષયોથી વિષમય ન બનાવવું જોઈએ.

એ સિવાય સ્ત્રીપુરુષની ચાલ પદ્ધતિ, ‘પુરુષ ચાલતી વેળા પ્રથમ જમણા અને સ્ત્રી ડાબા પગ ઉપાડે છે તે.’ નેત્રસ્પર્શણે લાભાલાભ પદ્ધતિ, ‘પુરુષને જમણું અને સ્ત્રીને ડાબું નેત્ર ફરકવાથી લાભ અને વિપરીતે અલાભ થાય છે તે.’ નાડી પદ્ધતિ, ‘પુરુષની જમણા હાથની અને સ્ત્રીની ડાબા હાથની નાડી જોવાથી જ ચોક્કસ વ્યાધિનિદાન થાય છે તે.’ ભયદર્શક સોજનપદ્ધતિ, ‘પુરુષનાં ઘુંટી અને સ્ત્રીને ડુંટીએ સોજો આવવાથી મરણ-ભય કલ્પાય છે તે.’ લઘુનીતિ વડીનીતિ પદ્ધતિ, ‘પુરુષ પૂંક ફેરવીને અને એકલો બેસે છે, ન્યારે સ્ત્રી તો સન્મુખ જ અને બે પાંચાદિ સાથે બેસે છે તે.’ સ્નાન પદ્ધતિ, ‘પુરુષ વસ્ત્રયુક્ત અને સ્ત્રી નિર્વસ્ત્ર સ્નાન કરે છે તે.’ પ્રકટ રાત્રે ગુપ્ત દેહપ્રદેશોની મોહકતા-ક્રોમળતા અને સતત તારતમ્યતા. ‘વસ્ત્ર પરિધાન પદ્ધતિ, ‘પુરુષ ઘોતીયું’ કે પાટલુન, ખમીસ, કોટ કે કડીયું, પાઘડી, ફેટા કે ટોપી પહેરે છે ન્યારે સ્ત્રી સાડી કે છાંયલ, ચોળી, પોસકું કે કાપડું અને ચણીયો કે લેંઘો પહેરે છે તે.’ આભૂષણપદ્ધતિ ‘પુરુષ કંદોરો, કડું, ચેન કે છેડો આદિ પહેરે છે ન્યારે સ્ત્રી કડાં, અંગડી કે ચૂડો, નાકમાં ચૂંક, વાળી કે નથ, કાનમાં કાંટા, ડોળીયું કે પોખાની અને પગમાં કડલાં, સાંકળાં કે બેડી પહેરે છે તે.’ યાવત્ અન્ય પુરુષસહ અશયનત્વ, સ્ત્રીત્વ, પુરુષત્વ, ગર્ભ-સ્થપનત્વ, ગર્ભાધાનત્વ અને પ્રસુતિવાદિને અન્યો-અન્ય સેવી સેવરાવીને સર્વ સમાનહક્કની આપ-લે કરી શકે તેમજ ક્યાં છે ?

કારણ કે સ્ત્રીનાં સહજભાવી કાર્યો સ્ત્રી કરી શકે છે અને પુરુષનાં સહજભાવી કાર્યો પુરુષ જ કરી શકે છે ! અને એથી તો આર્યપ્રજ્ઞના દીર્ઘ-

પ્રભુ મહાવીરે મોહમસ્ત જગતને ત્યાગધર્મ જ કેમ આપ્યો ? [૨૪૩]

કાલીન આપ્ત પુરુષોએ અપૂર્વ જ્ઞાનબળે ક્યારનુચે તેમ સનિશ્ચિત કરેલું હોવાથી સહુસહુનાં કાર્યોમાં સહુ નિયમિત રત છે. એમાં કોઈને અસંતોષ જ ક્યાં છે ? ગાયને કવચિત્ એમ થઈ આવે કે આખણે થાઉં અને આખલાને કવચિત્ એમ થઈ આવે કે હું ગાય થાઉં તે બંને સંભવિત છે ? પૂર્વકર્મવશાત્ સર્વ જીવો પ્રથક પ્રથક સ્થિતિમાં મૂકાયા છે. જેથી જેને વિગિષ્ટ બનવાની ઇચ્છા હોય તેમણે પણ પરભવમાં વિશિષ્ટ કરનારને ધર્મને જ સેવવા સિવાય સ્વચ્છંદી બનવું એ અનર્થકારી જ છે ! તેમ છતાંય સમાન હક્કે જ ચડવું હોય તો સમાનતાના ચાળાવાળાઓમાંથી અઘાપિ પર્યાંત એકાદ વ્યક્તિએ પણ જે ઉપરોક્ત રીતિએ સર્વ પ્રકારે સમાન આપ-ચે કરીને જગ-પ્રસિદ્ધિ મેળવી જ નથી તે પ્રમિદ્ધિ જ પ્રથમ મેળવવી ઉચિત છે ! એ સિવાય એવું વળુદ વિનાનું મોહનનારાઓમાં જનતા શ્વે વિશ્વાસ સ્થાપે ?

સમજહીન સમાન હક્કની વાતોથી

અધઃપતન જ છે !

ઉપરોક્ત રીતિએ સમાન હક્કની વાતો પોકલ જ છે એટલું જ નહિ પણ એથી તો ભદ્રિક લલનાઓનું નૈતિક અધઃપતન જ છે ! અગડઅગડ એ વાગળળમાં ફસાયલી સ્ત્રી પાલક પતિ પાસે પણ સમાન હક્કના દાવા ખડા કરીને સ્વધર્મ ચક્રવા સાથે સ્વચ્છંદે પડવાના પરિણામે પતિનાં હાર્દિક આદર, સંરક્ષણ અને ફરજના ઉપભોગથી વંચિત થાય છે ! અને એથી ક્રમે દરેક આર્યમર્યાદા લોપીને, સતીત્વને જોખમાવીને અને કવચિત્ ખ્યાતિ સાથે જાતિને પણ ખોઈ બેસીને એ આર્યબાળા અતોબ્રષ્ટ તતોબ્રષ્ટ થાય છે ! અર્થાત્ ન આર્યમાં કે ન અનાર્યમાં એ લેખાય છે.

આર્યધર્મે તો વાસ્તવિક સમાન હક્કનું

યાવજજીવન સમર્પણ કુર્યું છે !

આર્યધર્મ (નીતિ) તો—“ આ એની સ્ત્રી તેમ એ એનો પતિ, એ રીતિએ ઉભય પણ અન્યોઅન્ય

ગાઠ સંબંધી, બંનેના દેહ ઉપર પણ બંનેની સમાન માલીકી, હાટલવેલી પણ બંનેની જ માલીકીનાં, સ્વ-જનકુટુંબ પણ બંનેનાં સમાન સંબંધી, બાળબચ્ચાં પણ બંનેની માલીકીનાં, ઇજ્જત-આયત્ત પણ અસ્પર્શ સમક્રમ, પાનખાનાદિ પણ સમક્રમ, સ્વસ્વકાર્યે ઉભય સ્વતંત્ર, સર્ગાસંબંધી કે તીર્થ-યાત્રાદિમાં ગમનાગમને પણ સમક્રમ, એ સિવાય ઘત-તપ-જપ-યમ-નિયમ-દાન અને શીલાદિ ધર્મમાં પણ ઉભય અનિવાર્ય સ્વતંત્ર ! એ રીતિએ ” ઉભયને અનિવાર્ય સ્વતંત્રતાપૂર્વક સમાજ હક્ક સમર્પક છતાં ય—

આર્યબાળાને તો અસમાન જ હક્ક સમર્પે છે !

અને તે એ છે કે ઉપરોક્ત દરેક કાર્યનિર્વાહ માટેના દ્રવ્યોપાર્જન, ઇજ્જતોપાર્જન, સંબંધોપાર્જન અને તે દરેકનાં ખંતપૂર્ણ સંસંરક્ષણના જરૂરદસ્ત બોળથી અબળાને તો નિશ્ચિંત નીરાળી રાખે છે અર્થાત્ એ દરેક બોળે પુરુષના શિરે જ મૂકે છે !

એમ છતાં ય આર્યપુરુષ અબળાને કેમગુણી અધિક રાખે છે.

તે પણ એ રીતિએ કે પોતે ચ્હાય તેવાં કે તેટલાં સમ્યાં કે નમ્યાં વસ્ત્રાભૂષણ ધરવાની સ્થિતિમાં હોય છતાં ય સ્ત્રીને તો એથી કેમગુણી અને કિંમતી વસ્ત્રાભૂષણોથી ઢાંકે છે ! અન્નપાનાદિ સર્વસ્વ પણ કામી લાવીને પોતે જ ઘરમાં ભરતો હોવા છતાં ય એ સમસ્ત પદાર્થોનો ક્યાં કેટલો અને કેવી રીતે ઉપયોગ કરવો ? એ સર્વ સ્ત્રીની જ ઇચ્છા ઉપર છોડી દઈને તેમાં કશીય દબલગીરી વિના જ પોતે તો ઠંડું કે ગરમ જે પીરસ્યું તે આરોગીને ગુપચુપ ધરજહાર ચાલ્યો જાય છે ! આર્યબાળા પ્રત્યેની આર્યપુરુષની આ અપૂર્વ અસમાનતા તો આજના પોલા સમાન હક્કવાદીઓને ખટકતી નહિ હોયને ?

એ સિવાય તો આર્યબાળાઓની અપૂર્વ અસમાનતાને પણ કહેવાતા કેળવાયલાઓ દાસીત્વ કેમ ગાય ? ભાઈ કુસુમ ! સ્વજનકુટુંબાદિના ભરણ-

[૨૪૪]

શ્રી આરમાનંદ પ્રકાશ.

પોષણ અને સંરક્ષણની જવાબદારી ઉભયની ય સમાન હોવા છતાં ય એ દરેક પુરુષ જ કેમ નિર્વહે છે એ ખ્યાલમાં આવે છે ? નહિ, તો સાંભળ. એટલા જ માટે કે અમળા પણ ભવિષ્યમાં સમળા બનાવનાર પતિવ્રતાધર્મના અવ્યાપાધ પાલનાર્થે આજીવન પોતાનું જ શરણાગત સુપાત્ર અનેક હોવાથી પોતાની છાયામાં સુરક્ષિત રહીને સુનિશ્ચિતપણે એ પરમ ધર્મનું પાલન કેમ સુખપૂર્વક કરે એ જ આર્ય પુરુષની અહોનિશ સમળ ફરજથી કદીય ન ખસું, એ જ એની સદાસર્વદા તમન્ના ! એ સદ્ભાવનાના યોગે જ આર્યપુરુષ બહારની પણ આકંઠ આધિ, વ્યાધિ અને ઉપાધિથી સ્ત્રીને સદાય નિર્લેપ રાખવા જ ચાહે છે અને રાખે જ છે !

પતિ તરફથી એ રીતિએ સમસ્ત પ્રકારે સંરક્ષણ પામવા ભાગ્યવાન અનેલી એ બાળા-દેહ, સંતતિ અને વ્રતપાલને પણ પતિપસાયે સમર્થ થતી એ અમળા પણ આર્ય જ હોઇને પોતાના પ્રાણથી પણ અધિક પ્યારા સ્વામીનાથને શ્યે વિસરે ? એ ચિંતા એ સતીશીલાને અહર્નિશ જગૃત છતાં આ ભવે તો એ અમળા (નિર્જા) જ હોવાથી પતિના એ અંગેડ ઉપકારનો અદ્વેષ પણ શી રીતે વાળી શકે ?

તો પણ પતિના એ ભારી ઉપકારના અદ્વેષમાં એ આર્યસુશીલા પોતાના એ પ્રાણધારની આજીવન યતિકંચિત્ સેવાથી ય ચ્યુત થવું એ તો એને પાલવે જ શ્યે ?

ભાઈ કુસુમ ! એ રીતિએ ન્યાયપ્રવીણ આર્યોએ સ્વયં અપનાવેલી પતિસેવારૂપ વાસ્તવિક ફરજને કહેવાતા વિચારકો પરતંત્રતા લેખવામાં ભીંત જ ભૂલે છે એમ હવે તો તને ચોક્કસ જ સમજાયું હશે ! તેઓએ સ્ત્રીથી બળવાતી એ ફરજને જ સ્ત્રીનું દાસીત્વ પોકારવાવડે આર્યઅમળાઓના નૈતિક સમાચરણના અધઃપતનને જ નોતરીને સ્ત્રી-સમાજ ઉપર ખરેખર ભારી અનર્થ જ આદ્યો છે એ પણ તને હવે સમજાયા વિના નહિ રહે ! ફરજને ય દાસીત્વ પોકારીને સ્ત્રીને એ દાસીત્વથી

મુક્ત કરવામાં પણ પોતાની બતને તેઓ વ્યાજબી મનાવતા હોય તો તેઓએ તો પુરુષ છતાં ય અનેક પુરુષોની ‘ માસિક પચીસ કે પચાસ માત્રથી પણ ’ આજીવન ઉઠાવાતી ગુલામીને પહેલે તથકકે જ જલ્દી આપવી વધુ સમુચિત છે.

તેમ કરવા તેઓ તૈયાર છે ? નહિ, કેમ ? આજીવિકા ચાલે છે ! તો ભાઈ કુસુમ ! પત્ની તો પતિને આધીન રહેતાં નિશ્ચિતપણે જ પેટપુર અન્નપાન, વસ્ત્રાભૂષણ, હાટહવેલી, સંતતિ, પતિનાં તન, મન અને ધન સર્વસ્વ સાથે પરભવને વિષે પણ પરમહિતકારી એવા પતિવ્રતાધર્મ (શીલધર્મ) ના અખંડ પાલનરૂપ અંગેડ અને અપૂર્વ આજીવિકા સંપાદન કરે છે એવી પુણ્યવાન અમળા પતિ પ્રત્યે કહેવાતું દાસીત્વ શ્યે તને !

કૃત્રિમ સ્વતંત્રતાને બહાને ભદ્રિક આર્યબાળાઓની એ રીતિની વાસ્તવિક ઉત્કટ સ્વતંત્રતાને મટીમાં જ રોળવી છૂટ હોય તો પણ તેવાઓને એક પ્રશ્ન છે કે-ભોળા લલનાઓના કયા અપરાધને લીધે તેણીઓના એ પરમજીવનને હણવા તેઓ સજજ થાય છે ?

જે દેશમાં કે જે સ્થાને સ્ત્રીને સ્વચ્છંદે ચાલીને અનેક પતિત્વ સ્વીકારને સંક્ષોભ નથી તેની આટલી રક્ષા આજે પણ કયો મૂર્ખ કરે છે ? કાલે ત્યાં ભટકનારને ભાલે તો અનેકની પરતંત્રતાના યોગે આલેખાયેલાં અકથ્ય દુઃખો કોને અનુભવગમ્ય નથી ? અન્તે અનેક વ્યાધિ અને દુઃસ્થાવસ્થાશ્રિતપણે અશરણ અને કરુણ પીડાતી પણ એ બાળા સમસ્ત જગતનેય ઉપલેય કયાં નથી બનતી ?

ભોળા બાળાઓનાં પરમહિતને જમીનદોસ્ત કરવા મથનારાઓ આજે સમસ્ત પ્રજાની જ પરંતંત્રતાને તો ગોણુ જ કરીને સ્ત્રી વાસ્તવિક ઉત્કટ સ્વતંત્રતાને મુખ્ય પરતંત્રતા મનાવવામાં એ રીતિએ ગેરવાજબી જ હોવા છતાં એ વિષયને અતિ મહત્ત્વ આપતા હોવાથી તેમનો દ્રક્ત સ્વવિષયપિપાસુ મનોરથ જ ચેનકેન પૂર્ણ કરવાનો એ માર્ગે હેતુ હોય, એમ પણ કેમ ન મનાય ?”

“ભાઈ મનસુખ ! તારી શાધે નીકળવામાં પણ હું અદ આશયી જ હતો ! પણ મારા મહાન પુણ્યોદયે

પ્રભુ મહાવીરે મોહમસ્ત જગતને ત્યાગધર્મ જ કેમ આપ્યો ? [૨૪૫]

તારા યુક્તિપુરઃસરના વચનામૃતોનાં દીર્ઘકાલીન પાતપાનવડે આંતરજીવનને સમજવાનો આજે મને દીર્ઘ અને અપૂર્વ સમય પ્રાપ્ત થતાં એ દુરાશ-યથી સર્વથા જ વિરમવાનો મેં મારા મન સાથે હવે તો નિરધાર કર્યો છે.

પરમહિતકારી આર્યસંસ્કૃતિને બેવડા અનેલા આર્યઆત્માઓ આર્યજગતને કેટલા આપરૂપ છે, એ તારા નિઃસંદેહ, તલસ્પર્શી વક્તવ્યથી હું સાફ સાફ સમજી શક્યો છું. યદ્યપિ હું પણ એ મુઝોની જાળમાં ફસાઈને આર્યસંસ્કૃતિને ઉમેડવા જ મથતો હતો તો પણ હવે મને તે બદલ જે દુઃખ થાય છે તે કથવા જ અસમર્થ હોઈને એ વિષે વિરમીશ.

ભાઈ મનસુખ ! મારા ઉપર કૃપા કરીને નિશ્ચય માની લે કે હવેથી હું તારો પરમ વિશ્વાસપાત્ર મિત્ર જ હોઈને ચુસ્ત આર્ય જ છું. બન્ધુ ! તારી અતિ રસાળ, પ્રેમાળ અને આત્મતત્ત્વનાં અદ્વનક અમીઝરણાં પીરસતી વાતોનું સમસ્ત દિવસ આકંઠ આપાન કરતાં તારાં અને મારાં ભૂખતૃષાદિને તો હું સદંતર વિસરી જ ગયો ! હવે તો સૂર્યોસ્ત થવા આવ્યો છે. બહાલા બન્ધુ ! ચાલુ વિષય પણ અતિ મહત્વનો અને રસપૂર્ણ જ્ઞાનસિંચક હોઈને તારાવડે એને સંપૂર્ણ હૃદયગત કરવાની મને અતિ જિજ્ઞાસા છે. છતાં એ વિષયે જ મારા પાપી અને દુઃખી દિલને વચમાં જ મોલવાની આવશ્યકતા ખડી કરી છે ! અને તેથી તે અને બીજો પણ શેષ વિષય અવસરે છણવાનું રાખીને હાલ તો મારી પાપકથાને સાંભળીને મને કૃતાર્થ કર !

બહાલા બન્ધુ ! મને સમજાયું કે તારી દીક્ષાના

અનેક વિધનથી તને થએલા ભારી દુઃખમાં બેન વાસંતી અચાનક ગુમ થવાથી ખૂબ જ વધારો થવો એ જ તારે ધર છોડી નાશી છૂટવાનું કારણ છે ! ભાઈ મનસુખ ! હું છૂટે દિલે જ કહીશ કે તને એ દરેક કષ્ટોમાં પાડનાર અમારી કુધારા ટોળકીરૂપ કહાડીનો હાથો તો હું જ છું ! અર્થાત્ દીક્ષાના વિધોની જેમ બેન વાસંતીનું પણ અપહરણ કરનાર હું જ છું !

સમાન હક્કના નશામાં એ પવિત્ર ધર્માત્મા બહેનને બળાકારે જ પુનર્લગ્નમાં બેડાવાના બદધરાદાવાળા અમારી ટોળાંએ આ સામે જ રહેલા ગિરિ ઉપરના નજીકના જ ગુપ્ત પ્રદેશમાં રાખીને અમે ખૂબ જ સંતાપી છે ! યથેચ્છ કદર્થના કરી છે ! અરે, ત્રણ દિવસથી ભૂખી અને તરસી રાખીને એ નીરાધાર બાળાના મુખે કુચા મારીને પણ એને ખૂબ માર માર્યો છે !

ભાઈ મનસુખ ! હું મારાં પાપની કથની કેટલીક કહું ? એ ધર્મશીલા નિર્દોષ બેન વાસંતીને અમેએ ત્યાં સુધી મારી કે એ પ્રભુનું સ્મરણ કરતી ધરણીએ ઢળી પડી ! જોતજોતામાં એની આંખો ઝાંચે ચડી ગઈ અને મુખે ફીણ ફરી વળ્યાં ! એ જોઈને અમે પાપીઓ ગભરાયા, અને એ નિરાધાર બાળાને અશરણાવસ્થામાં ત્યાં જ તજીને નાશી છૂટેલા અમે નિદ્રાભાંડો આ એક અગ્ર પાપી હું તે પછી તારી પણ પૂંઠ પકડીને તને કદર્થવા આવ્યો હતો ! ઓ ધર્માત્મા ! હવે તો આ પાપીનો નિસ્તાર શોધી દે, કહેતાંની સાથે દુઃખસંભારથી ફાટતા હૃદયે ‘ ઓ પ્રભુ ! મારી શી વલે થશે ? ’ એમ છેલ્લા શબ્દો મુશીબતે અને અસ્તવ્યસ્ત બોલતો કુસુમ મૂચ્છાંદારા મૃતપ્રાય બની ભૂશાયી થયો ! (ચાલુ)

—વેખક-મોહનલાલ દી. ચોકસી.—

આત્મતત્ત્વની સાચી પિછાન.

મુમુક્ષુ આત્મા પગલે પગલે પ્રગતિનો કઠીણ પંથ કાપતો આને લગભગ ઉત્કૃષ્ટ ભૂમિકા પચાત આવી પહોંચ્યો છે અર્થાત્ પોતાની જાતે સ્વપરના ભેદ ઊકેલવાની-જ્ઞેય, હેય અને ઉપાદેયને ઓળખવાની-અથવા તો શું છોડવા લાયક છે અને શું ગ્રહણ કરવા યોગ્ય છે એ સમજવાની-પૂર્ણ શક્તિ ધરાવે છે. એને આજે જીવ કે કર્મ અથવા આત્મા કે પુદ્ગલના ભેદ કિંવા એ પદાર્થોની વ્યાખ્યામાં સમાયેલી ભિન્નતા અજાણી નથી રહી !

સોળમા જિનના સ્તવનથી એની અભ્યાસક દશા પલટાઈ ચૂકી છે. જે કંઈ છે એ પોતાનામાં સમાયેલું છે એવું સ્પષ્ટ ભાન ત્યાં થઈ ચૂક્યું છે. ત્યારપછી સ્તવનરચનામાં પણ પલટો શરૂ થયો છે. પ્રશ્નોત્તરરૂપે કિંવા સંવાદ-સ્વરૂપે દ્રવ્ય વિચારણા કિંવા આત્મતત્ત્વની ચિંતવના આગળ વધે છે. આજે વીસમા જિનને વિનંતિ કરવા અધ્યાત્મપંથનો એ પથિક તત્પર થયેલ છે. જેમ વીસ સ્થાનકની યથાર્થપણે આરાધના કરનાર આત્મા તીર્થંકર નામકર્મની સાધના નિશ્ચિત ખનાવે છે. અર્થાત્ તીર્થંકરત્વપ્રાપ્તિ નિયમા કરે છે તેમ અહીં મુમુક્ષુ આત્મા વીસમા તીર્થંકર શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામી પ્રત્યે જે પ્રશ્ન ઉઠાવે છે તે એટલી અગત્ય ધરાવે છે કે જો એ યથાર્થ સ્વરૂપે સમજાય તો મુક્તિનો માર્ગ ઝાઝો દૂર નથી રહેતો. એ અપૂર્વ ભૂમિ એને હાથ-વેતમાં જ દષ્ટિગોચર થાય છે. કેમકે-

‘ જે એકને જાણે છે તે સર્વને જાણે છે ’

એવું આગમ વચન છે, અર્થાત્ જેણે આત્માને ઓળખ્યો એણે જગતને ઓળખ્યું એ ટૂંક શાળી વચન છે.

‘ તું ત્હને ઓળખ ’ અથવા તો ‘ આત્મ-વત્ સર્વભૂતેષુ યઃ પश्यति स पश्यति ’ જેવા સૂત્રો દેખાવમાં નાના છતાં ગંભીર ને ગહન ભાવવાહક છે. એ આત્મતત્ત્વની યથાર્થ પિછાન એ જ અધ્યાત્મવિષયનો અંતિમ છેડો છે અને સર્વ પ્રકારના જ્ઞાનાર્જન પાછળનું એક માત્ર રહસ્ય આત્માની મુક્ત દશામાં સમાય છે. તેથી તો ‘ સા વિદ્યા યા વિમુક્તયે ’ જેવા મુદ્રાલેખો આલેખાય છે. વિનંતિકાર આત્મા મંગળાચરણમાં એક જ પ્રશ્ન રજૂ કરે છે-

મુનિસુવ્રત જિનરાય ! મહારી એક વિનંતિ સાંભળો-

‘ આત્મતત્ત્વ કયું જાણ્યું ? ’

જગતગુરુ એહ વિચાર મુજ કહિયો !

ઉપરના પ્રશ્નનો જે ઉત્તર આપ દર્શાવશો એમાં જ નિર્મળ ચિત્ત-સમાધિ સમાણી છે; અર્થાત્ એ તત્ત્વની સાચી ઓળખાણ થતાં જ ચિત્ત-સમાધિ હસ્તગત થાય તેમ છે. આપ સાહેબ તો જ્ઞાની છો એટલે મારા હૃદયમાં આ સવાલ ઉઠવાનું કારણ હસ્તામલકવત્ જોઈ શકે છે. આપની આગળ એ વર્ણવવાની રચ માત્ર અગત્ય ન લેખાય; છતાં ઉત્તર પાછળનો આશય મુજ સરખા ખાળજીવો-અધ્યાત્મ વિચારશ્રેણીના પ્રવેશકે સરળતાથી અવધારી શકે એ સારું અહીં ટૂંકમાં દર્શાવવાનું વાસ્તવિક સમજું છું.

આત્મતત્ત્વની સાચી પિછાન.

[૨૪૭]

ભાગ્યે જ એવું કોઈ દર્શન ઉપલબ્ધ થઈ શકે છે કે જે આત્માનું અસ્તિત્વ ન સ્વીકારતું હોય કેવા આત્મતત્ત્વનો અપલાપ કરતું હોય ! જે કંઈ વિચિત્રતા અને વિસંવાદિતા નયનપથમાં આવે છે તે એની વ્યાખ્યા અને વર્તોવમાં સમાયેલી છે !

‘કોઈ અખંધ આત્મતત્ત્વ માને, કિરિયા કરતો દીસે’ એ લીટીદ્વારા શ્રીમદ્ આનંદધનજી મહારાજને જે શંકાઓ ઉદ્ભવી છે તે હરકોઈ મુમુક્ષુને સંભવે તેવી છે. સાંખ્ય આદિ કેટલાકે આત્માનું અસ્તિત્વ સ્વીકારતા છતાં તેને નિર્લેપ માને છે, તેમની વ્યાખ્યા છે કે- ‘વિગુણો ન બદ્ધયતે, ન મુચ્ચયતે’ અર્થાત્ ગુણ વિનાનો આત્મા નથી તો કર્મથી બંધાતો એટલે એને મુક્ત થવાપણું પણ નથી જ ! વેદાંતી આત્માને કેવળ અખંધ માને છે ! આમ છતાં અચરિત્કારી તો એ વાત છે કે એ સૌ કીરિયા કરતા દેખાય છે ! એ મહાશયોને પ્રશ્ન સરખો પણ નથી ઉદ્ભવતો કે આ બધી કરણીના ફળ ભોગવશે કોણ ? જ્યારે આત્મા નિર્લેપ કે નિર્ખંધ છે ત્યારે આ વિધિવિધાનના આડંબર કોના અર્થે છે ?

અદ્વૈત, દ્વૈતાદ્વૈત, વિશિષ્ટાદ્વૈત નામા મતધારીઓ આત્માના ચેતન ઁજુમાં અને પદાર્થની જડતામાં કંઈ તફાવત ગણતા નથી ! સર્વ શરીરધારીઓમાં પરમાત્મા, (કે જે એક છે તે) અંશતઃ વ્યાપી રહ્યો છે. જીવાત્મા કોઈ કાલે પરમાત્મા ન જ થાય. પરમાત્મા સાથે જીવને સ્વામી-સેવક જેવો ભાવ છે, વિજી ભગવાનની ઈચ્છા વિના વૃક્ષતું એકાદ પાંદડું સરખું પણ હાલતું નથી ! સર્વત્ર એ

મહાનુભાવોની નજર ‘પ્રભુની લીલા’ નીરખે છે. આ જાતના વિચિત્ર મંતવ્ય પાછળ દોડનાર તેઓ એટલું પણ અવધારી શકતા નથી કે આ જાતના પ્રતિપાદન પાછળ જળરી વિષમતા-શંકરતા ઉત્પન્ન થાય છે; તો પછી સુખદુઃખના ભોગવટામાં ઊડીને આંખે વળગે તેવી ભિન્નતા નેત્ર સામે તરવરે છે એની જવાબદારી કોના શિરે ઠલવાશે !

ત્યાં તો કોઈ તેરાપંથી, સમયસારીયા, વાશિષ્ઠસારથી કેવલ આત્માની નિત્યતાને જ વળગી રહે છે ! ચક્ષુ સામે ચારે ગતિમાં ભ્રમણ કરતાં સંખ્યાખંધ જીવોને જોયા છતાં માત્ર સ્વરૂપદર્શનમાં લીન બને છે ! એમની મતિ પર એટલો મેલ બાઝ્યો હોય છે કે- ‘કૃતવિનાશ અકૃતાગમદૂષણ’ જેવી ગંભીર પરિસ્થિતિ એમ માનવાથી ખડી થાય છે તે તેઓ જોઈ પણ શકતા નથી ! ‘કૃતં વિના ન મોક્તવ્યમ્’ જેવા સૂત્રને પણ વિચારી શકતા નથી.

અને ઔદ્ધો તો આત્માને ક્ષણિક યાને ક્ષણવિધ્વંસી માની પ્રગતિનું મ્હોં જ ઢાંકી દે છે અર્થાત્ જે આત્મા પ્રથમ ક્ષણે છે, તે બીજી ક્ષણે નથી એવો મત સ્થાપન કરી વ્યવહારમાં અનુભવાતી સારીયે પરિસ્થિતિને સર્વનાશ નોતરે છે. જ્યાં આત્માને ક્ષણે ક્ષણે ભિન્ન કરાવ્યો તેમાં ઊડીને આંખે વળગે એવું મહાન્ દૂષણ તો એ ઊભું થવાતું કે કરનાર જીવો અને ભોગવનાર જીવો ! અને જ્યાં આ મંતવ્ય જોર પકડે ત્યાં દુનિયાદારીની લેણ-દેણ કે વ્યવહારની પ્રણાલી ન ટકી શકે, તેમ ન ટકી શકે સુખદુઃખની વિચારણા કે બંધ-મોક્ષની વાત !

[૨૪૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નાસ્તિકો તો બાપોકાર જાહેર કરે છે કે પૃથ્વી-અપ-તેજ અને વાયુરૂપ ચાર ભૂત સિવાય કોઈ જુદી સત્તા કે શક્તિ સંભવતી જ નથી. એ ભૂતથી આત્મત્વ કોઈ અલગ વસ્તુ નથી ! એ ભૂતમાંથી ઉત્પત્તિ અને આખરી એમાં વિનાશ એનું નામ જ સંસાર; માટે યથેચ્છ ‘ ખાવું-પીવું ’ ને મહાલવું ’ એ સિવાયની અન્ય ઝંઝટમાં પડવું જ નહીં.

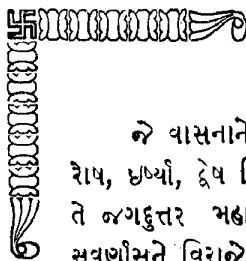
મદિરાના દૃષ્ટાંતથી કેફની શક્તિ માફક ભૂતોના સંયોગથી ચૈતન્ય શક્તિનો ઉદ્ભવ માનનાર એ બંધુઓ એટલું પણ નથી જોઈ શકતાં કે મહામાં ચારે ભૂતોનો સદ્ભાવ હોવા છતાં કાં ચેતનાશક્તિ જણાતી નથી ? પણ જ્યાં સ્થિતિ જ ‘અંધ શકટ જો નજર ન દેખે, તો શું કીજે શકટે ?’ જેવી હોય ત્યાં શું કહેવું ! જન્માંધ પ્રાણીને ગાડાની લંબાઈ કે પહોળાઈના માપ કયાંથી સમજાય ! એવો અંધ, હાથીના પૂંછડા કે પગને જ હાથીનું સર્વસ્વ કહ્યે એમાં શી નવાઈ ?

હે નાથ ! અનેકવાદીઓના આ વિચિત્ર ભત વિભ્રમો નિહાળી ચિત્તસમાધિ સાંપડતી નથી. એ વિચિત્રતા જોયા પછી દૃષ્ટિ આપ સાહેબ પ્રતિ વળે છે. એટલે જ પ્રશ્ન ઉઠે છે—

વલતું જગગુરુ એણીપરે ભાખે,
પક્ષપાત સખ છંડી;
રાગદ્વેષ મોહ પખવર્જિત,
આતમ શું રઠ મંડી.
આતમધ્યાન કરે જો કોઉ,
સો ફિર ઇશ્વર નાવે;
વાગબળ બીજું સહુ જાણે,
એહ તત્ત્વ ચિત્ત આવે.

પ્રભુશ્રીનો જવાબ ઉપરની કડીક્રયમાં સમાઈ ગયો. એકાંતવાદ મૂકી દેવો, રાગદ્વેષ ને મોહથી ભરપૂર અજ્ઞાનનો પક્ષ ત્યજી દેવો અને સ્યાદ્વાદબુદ્ધિ ધારણ કરી આત્મ-સ્વરૂપ પિછાનવું. સતત એનું ચિંતન, મનન અને નિદિધ્યાસન કરવું. એટલે જ વ્યવહાર નિશ્ચયની આંટીધુટીનો ઉકેલ આવશે—ત્યારે જ ધ્યાનદશાનો સાક્ષાત્કાર થશે.

આ ઉત્તરથી પ્રકુલિત બનેલ આત્મા પોકારી ઊઠે છે કે—ભગવાન ! આપની વાત સાચી છે. જે આત્મા વિવેક ધારણ કરી આત્મધ્યાન સંબંધી પક્ષ ગ્રહણ કરશે તે જરૂર તત્ત્વજ્ઞાની બની સિદ્ધિરૂપી સંપદા મેળવશે. આપ સાહેબની કૃપા મારા જેવાને માટે બસ થઈ પડશે.

જગદુત્તર મહાત્મા.

જે વાસનાનો દાસ નથી, જેણે મદ, માન, માયા, ક્રોધ, શય, ઇર્ષ્યા, દ્વેષ વિગેરે દોષોને પોતાની અંદરથી હાંકી કાઢ્યા છે તે જગદુત્તર મહાત્મા છે; અને તે, સજ્જનોનાં હૃદયમંદિરમાં સુવર્ણાસને વિરાજે છે.

—મુનિ ન્યાયવિજય

૩૦. ભગવાનદાસ મનઃસુખભાઈ મહેતા

મહાકવિ શ્રી હરિચંદ્રવિરચિત-

શ્રી ધર્મશર્મા જ્યુદ્ધય મહાકાવ્ય.

સમશ્લોકી અનુવાદ (સટીક)

તૃતીય સર્ગ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૧૨ થી ૨૩૨)

અનુક્રમ.

પછી—

નૃપ આસનથી ઊઠ્યો, પૂર્વાદિથી રવિં યથા;
તે પ્રચેતસ સાધુની, દિશા પામી નમ્યો તથા. ૧.
તે વનપાલને દીધું, ફલ તોપ તરતજ;
મનોરથ લતા બીજ, ભેટનો બદલો ગણું! ૨.
કલેશ-સંહરણે દક્ષ, જાણે કે આણ હોયની!
મુનિવંદન ભેરી એ, વગડાવે ધરાધણી. ૩.
તે કાદમ્બિનીનો નાદ, દિશાઓ મહિં વ્યાપતો;
નિર્ભરાનંદથી પુષ્ટ, પૌર-મૌર નચાવતો. ૪.
ચંદન સ્વસ્તિકે હાસ્ય, હાસ્ય ઉલ્લસતા ધ્વજે;
પુષ્પરાશિર્થી રોમાંચ, ત્યારે તે પુરી થે ભજે. ૫.

૧. પછી તે રાજા, પૂર્વીયલથી સૂર્યની જેમ, આસન પરથી ઊઠ્યો, અને તે પ્રચેતસ મુનિની દિશાને પામી, નમ્યો. ઉપમા+શ્લેષ. પ્રચેતસ= (૧) મુનિનું નામ, (૨) વરુણ (પશ્ચિમ દિશા વરુણની છે) નમ્યો-શ્લેષ. (૧) પ્રણામ કર્યો, (૨) નમી ગયો, આદ્યમ્યો (સૂર્યપક્ષે). સૂર્ય પૂર્વમાંથી જઈ પશ્ચિમમાં નમે છે.

૨. અને તેણે તે ઉદ્ધાનપાલકને સંતોષરૂપ વૃક્ષનું ફળ આપ્યું. તે જાણે મનોરથરૂપ લતાના બીજની ભેટનો બદલો હોયની?—રૂપક+ઉત્પ્રેક્ષા.

૩. પછી કલેશને બહાર કાઢી મૂકવામાં પડુ એવી જાણે આજ્ઞા હોયની!—એવી મુનિદ્રિના વંદનાર્થે જવા માટે ભેરી, રાગને વગડાવી. ઉત્પ્રેક્ષા

૪. તે કાદમ્બિનીનો (ભેરીનો) ધ્વનિ દિશાઓમહીં વ્યાપતો સતો, પૂર્ણ આનંદથી પુષ્ટ એવા નગરજનોરૂપ મધુરોને નચાવવા લાગ્યો, રૂપક+શ્લેષ. કાદમ્બિની= (૧) ભેરી, (૨) મેઘમંડલી.

૫. અને ત્યારે તે નગરી પણ ચંદનના સાથીઆવડે જાણે હાસ્ય કરવા લાગી, ઉલ્લસી રહેલા ધ્વજોવડે હાસ્ય (તૃત્ય) કરવા લાગી, પુષ્પપ્રકરવડે રોમાંચ ધરવા લાગી!—ઉત્પ્રેક્ષા.

[૨૫૦]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્વ સ્વ પ્રાસાદથી જાણે, સમાતા નોય લીડથી;
 સુવસ્ત્ર ધારીને એવા, નીકળ્યા પૌર હર્ષથી. ૬.
 બહારના તોરણે ભૂપો, અન્ધ ગજ રથે ચઢ્યા;
 રાહ તેની જીએ જાણે, અર્થસિદ્ધિ ફૂતો મળ્યા! ૭.
 મુનીશ્વરપદ પ્રત્યે, રાજ ય સહ વટલભા;
 રથમાં બેસીને ચાલ્યો, ભાનુ જેમ સહ પ્રભા. ૮.
 નૃપો સંચારિ ચાલ્યા તે, સાત્ત્વિકદર્શી પાછળે;
 ભાવો મુનિ મુખારૂઢ, રસ જેમ અનુસરે. ૯.
 તે સજ્જલક ને મત્ત-, વારણો થકી રાજતા;
 પ્રાન્તવર્તિ ગૃહો જેવા, નૃપો જોઈ ખુશી થતો. ૧૦.
 ગયા પૂર્વેજ ઉદ્યાને, ભૂત્યો સેવા-વિચક્ષણા;
 ફલ પુષ્પો લઈ તેના, મૂર્તિમંત ઋતુ સમા. ૧૧.
 અન્યોન્ય અંગ સંઘટ્ટે, સરેલી હાર-સેરથી;
 દુઃસંચર થયો માર્ગ, માર્ગ તો જ્યમ પાશથી. ૧૨.

૬. જાણે લીડથી માતા ન હોય એમ પોતપોતાના પ્રાસાદોમાંથી નગરજનો સુંદર વસ્ત્રાલંકાર સજીને હર્ષથી બહાર નીકળી પડ્યા.—ઉત્પ્રેક્ષા.

૭. બહારના તોરણે આગળ અન્ધ, ગજ, રથ પર આરૂઢ થયેલા રાજાઓ, તે રાજાની રાહ જોઈ રહ્યા હતા; તે જાણે અર્થસિદ્ધિ ફૂતો આવી મળ્યા હોયની ! ઉત્પ્રેક્ષા.

૮. પછી તે રાજા, પ્રભા સહિત સૂર્યની પેઠે, પોતાની પ્રિયા સાથે રથમાં બેસીને, મુનીશ્વરના ચરણ પ્રત્યે ચાલ્યો. ઉપમા.

૯. સંચારી નૃપો તે સાત્ત્વિકદર્શીની પાછળ ચાલવા લાગ્યા; જેમ (સંચારી) ભાવો મુનિમુખમાં આરૂઢ થયેલા (સાત્ત્વિક) ભાવરસને અનુસરે છે તેમ. શ્લેષ+ઉપમા.

સંચારી=(૧) ચાલતા, (૨) વ્યભિચારી. અલંકારશાસ્ત્ર પ્રમાણે વ્યભિચારી ભાવો સાત્ત્વિક ભાવને અનુસરે છે.

૧૦. અને તે સજ્જલક (વાળ હોજેલા) અને મત્ત વારણોથી શોભતા, આજુમાં આવી રહેલા ગૃહો જેવા તે રાજાઓને દેખી તે નૃપ આનંદ પામ્યો. ઉપમા+શ્લેષ.

સજ્જલક-(૧) સજ્જ+અગ્રક-વાળ હોજેલા, (૨) સત્+જ્જલક-સુંદર જળીવાળા
 મત્તવારણ=(૧) મદોન્મત્ત હસતી, (૨) ધરોના આગળ પડતા થોભલા.

૧૧. સેવામાં ચતુર એવા તેના મૂર્તિમંત ઋતુ જેવા સેવકો આગળથી જ ફળ-ફૂલ લઈને ઉદ્યાનમાં ગયા હતા. ઉપમા.

૧૨. પરસ્પર અંગનો સંઘટ્ટ થવાથી સરી પડેલી હારોની સેરવડે ત્યારે માર્ગ દુઃસંચર (જવો

શ્રી ધર્મશર્માચ્યુદય મહાકાવ્ય : અનુવાદ.

[૨૫૧]

તે કુવલયનો જેતા, વિગ્રહદર્શી દષ્ટિથી;
નેત્રોત્સવર્થ નારીના, નાઝરીના નૃપતિ થતો ૧૩.

લાવણ્યે નેત્ર સંક્રાંત, નગર નરનારીના;
એવો ગંધર્વ વિટેલો, તે સહસ્રાક્ષ હોય ના ! ૧૪.

તેના મુખાબ્જ પર્યંતે, પટપટો જે ભર્મારહા;
તે મુનિ-ચંદ્ર ધ્યાને શુ, તિમિર-લવ નીકળ્યા ! ૧૫.

જે સવિભ્રમ ધારંતી, તિલકામલકાવલિ;
લસંતી પત્રવલ્લીથી, દીર્ઘ નેત્રાંજને ભલી. ૧૬.

યુક્ત ઉત્તાલ પુનાંગે, સાલ-સંગમ ધારતી;
કામારામ સમીરામા, તે આરામ પ્રતિ જતી. ૧૭. (યુગ્મ)

મુશ્કેલ થઈ પડ્યો. જેમ માર્ગ (મૃગસમૂહ) પાશવડે કરીને દુઃસંચર (મુશ્કેલ હલનચલનવાળો) થઈ પડે છે તેમ. ઉપમા+શ્લેષ.

૧૩. કુવલયને દષ્ટિથી જીતનારો તે રાજા વિગ્રહ દર્શાવતો સતો, નારીઓને નેત્રોત્સવનું કારણ થઈ પડતો હતો, નહિ કે અરિઓને-શત્રુઓને. સમાસોક્તિ. અત્ર શ્લેષ આ પ્રમાણે:-

કુવલય= (૧) એક જાતનું કમલ (૨) કુ+વલય- ભૂવલય.

વિગ્રહ= (૧) શરીર, (૨) લડાઈ.

નારીના= (૧) સ્ત્રીઓના, (૨) નનઅરિના-ન શત્રુના.

૧૪. જેના અંગલાવણ્યમાં નગરજનો અને નારીઓના નેત્રો સંક્રાંત થતા હતા એવો તે. ગંધર્વ વિટેલો જાણે સહસ્રાક્ષ (ઇંદ્ર) હોયની ! ઉત્પ્રેક્ષા.

૧૫ તેના મુખકમલના પર્યંતે જે પટપટો-ભમરા ભમતા હતા, તે જાણે મુનિચંદ્રના ધ્યાનથી તિમિર-કણ્ઠ બહાર નીકળી આવ્યા હોયની ! ઉત્પ્રેક્ષા.

૧૬-૧૭. સવિભ્રમ એવી જે તિલક-આમલકાવલિ ધારતી હતી, પત્રવલ્લીથી શોભતી જે દીર્ઘ નેત્રાંજનથી સુંદર હતી, ઉત્તાલ પુનાંગથી યુક્ત જે સાલસંગમ ધારતી હતી એવી કામદેવના બગીચા જેવી રામાઓ-સ્ત્રીઓ તે આરામ-ઉદ્યાન ભણી જતી હતી. ઉપમા+શ્લેષ:-સવિભ્રમ=(૧) વિભ્રમ-હાવ-ભાવ સહિત, (૨) સ+વિ+ભ્રમ-પક્ષીઓના ભ્રમણ સહિત, તિલકામલકાવલિ=(૧) તિલકયુક્ત અલકાવલિ લટની શ્રેણી (૨) તિલક અને આંખલીની શ્રેણી પત્રવલ્લી=(૧) પાદડા ભરેલી વેલી, (૨) પત્રભંગ, કપોળ વગેરે પર કાઢવામાં આવતી પીળ. નેત્રાંજન=(૧) નેતરના અને અંજનના વૃક્ષ, (૨) આંખનું આંજણ. ઉત્તાલ=(૧) ઊંચા (૨) ઉત્તમ. પુનાંગ=(૧) ઉત્તમ પુરુષ, (૨) વૃક્ષવિશેષ. સાલસંગમ (૧) સાલવૃક્ષનો સંગમ, (૨) સાલસ આલસયુક્ત-મંદ ગતિ.

[૨૫૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વૃદ્ધ સ્ત્રીઓની આશિષો, તૃપ્ત સ્વીકારતો ધીરે;
પહોંચ્યો ઇષ્ટ સિદ્ધિના, દ્વાર શુ' પુરદ્વારમાં. ૧૮.

યતિભાવપરે કાંતિ, ધારતો અતિ ભૂપતિ;
પુરથી નિકળ્યો જેમ, શ્લોક કવીન્દ્ર મુખથી. ૧૯.

શાખાપુર પુર પ્રાન્તે, બહુ લક્ષણ ધામને;
પ્રસન્ન તે થયો પેળી, સ્ત્રીના સુત સમાનને. ૨૦.

પૂર્વેજ વિક્રમ શ્લાઘ્ય, ભવાનીતનયો થયો;
મહાસેના વિંટયો ત્યારે, મહાસેન પુનઃ બન્યો. ૨૧.

(ચાલુ.)

૧૮. પછી વૃદ્ધ સ્ત્રીઓની આશિષો માથે ચઢાવતો ચઢાવતો તે રાજા નગરદ્વારે પહોંચ્યો,-
કે જે જાણે ઇષ્ટસિદ્ધિનું દ્વાર હોયની! ઉત્પ્રેક્ષા

૧૯. યતિભાવમાં તત્પર, અને અત્યંત કાંતિ ધરાવતો એવો તે રાજા નગરમાંથી બહાર નીકળ્યો-
જેમ કવીન્દ્રના મુખમાંથી શ્લોક બહાર નીકળે છે તેમ. ઉપમા+શ્લેષ યતિ-(૧) મુનિ, (૨) કાવ્યના
ચરણમાં આવતું વિશ્રામસ્થાન, કાંતિ-(૧) પ્રભા, (૨) કાવ્યનું ઓજસ.

૨૦. નગરીના અંતભાગે સ્ત્રીના પુત્ર જેવું, બહુલક્ષણનું મંદિર, એવું શાખાપુર (પર) જોઈને
તે ખુશ થયો. ઉપમા+શ્લેષ, બહુલક્ષણ=(૧) બહુ લક્ષણવાળું. (૨) બહુલ+લક્ષણ=પુષ્કળ ઉત્સવવાળું.

૨૧. પૂર્વે જ તે વિક્રમથી શ્લાઘ્ય-પ્રશંસાપાત્ર રાજા ભવાનીતનય થયો; અને ત્યારે મહાસેનાથી
વિંટાયો સતો તે મહાસેન થયો. શ્લેષ.

વિક્રમશ્લાઘ્ય=(૧) પરાક્રમથી પ્રશસ્ત, (૨) વિક્રમ-પક્ષીના-પોતાના વાહનરૂપ મધૂરના
પદ-યાસથી પ્રશસ્ત (કાર્તિકેય પક્ષે) ભવાનીતનય=(૧) ભવાનીનો પુત્ર-કાર્તિકેય, (૨) ભવ+આનીત+
નય=સંસારમાં જેણે નય-નીતિ આણી છે એવો. મહાસેન=(૧) કાર્તિકેય-દેવોનો સેનાપતિ, (૨)
મહાસેનાવાળો મહાસેન રાજા.

સમ્યગ્જ્ઞાનની કુંચી—

પરમાત્માનું અધિરાજ્ય.

[ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૨૬ થી શરૂ.]

આ નશ્વર જગતમાં આત્માનું વસ્તુતઃ કોઈ સંયુત નથી. એક આત્મા જ આત્માનો ખરો સંગો છે. માતા, પિતા, બાપુ, પત્ની વિગેરે જેઓ સાંસારિક દૃષ્ટિએ આત્મજનો ગણાય છે, તેઓમાં કોઈની પણ આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિએ આત્મજન તરીકે ગણના ન જ કરી શકાય. સંસારના કહેવાતા સર્વ આત્મજનો વસ્તુતઃ અસત્ય છે. તેઓ ભૂત જેવા ભ્રમરૂપ છે. એ અસત્ય આત્મજનો પ્રત્યેના પ્રેમથી, કોઈ મનુષ્યને દુઃખ થાય એમાં આશ્ચર્ય જેવું શું છે ?

ખરા મહાપુરુષોને આત્મજનોનો કશોય મોહ નથી હોતો. આત્મજનોનો મોહ જેમનાથી નથી ટળતો તેમને તેઓ પ્રાયઃ પોતાની સમીપ પણ નથી રાખતાં. આત્મજનો વિગેરેના સંમોહયુક્ત મનુષ્યોને તેઓ પોતાના શિષ્યરૂપે નથી સ્થાપતા. પોતે બનતાં સુધી કહેવાતા આત્મજનોથી દૂર જ રહે છે. કોઈ વાર આકસ્મિક મિલન થતાં પોતાના જે તે કહેવાતા આત્મજનને તેના સંસારી સંબંધની દૃષ્ટિએ સંબોધતા પણ નથી.* સંસારમાં રચ્યાપચ્યા રહેલા મનુષ્યો તેમને મૃતવત્ ભાસે છે. પરમાત્માના ભક્તો જ તેમને આત્મજનોરૂપ-લાગે છે.

આ સંસારમાં દુઃખ અનેક કારણે થાય છે. તેમાં અજ્ઞાન, અહંભાવ, ઇદ્રિય-લાલસા, ધૃણાવૃત્તિ અને જીવનના મોહથી જનિત થતાં દુઃખો મુખ્ય છે એમ મહાપુરુષો કહે છે.

ભગવદ્ ગીતામાં આત્મજનો વિગેરે પ્રત્યે મોહની અનાવશ્યકતાના સંબંધમાં યથાર્થ જ કહ્યું છે કે—

* સત્યજ્ઞાની મહાપુરુષો પોતાની એક વખતની પત્નીને માતા તરીકે પણ સંબોધે છે. આવાં અનેક દૃષ્ટાન્તો ઇતિહાસમાં મોજુદ છે.

“ ઇદ્રિય-લાલસાથી મોહ અને તિરસ્કાર-ભાવ પરિણમે છે, મોહ આદિથી સન્માર્ગમાં મહાન અંતરાય ઉપસ્થિત થાય છે. ” ૩-૩૪.

“ મિત્રો, શત્રુઓ, આત્મજનો, પરકીય પુરુષો વિગેરે પ્રત્યે જેમનો અપક્ષપાત હોય, જેઓ નીતિમાન અને અનીતિમાન પુરુષો પ્રત્યે સમભાવવાળા હોય તેઓ આધ્યાત્મિક ઉન્નતિની દૃષ્ટિએ ઉત્કૃષ્ટ સ્થાન પ્રાપ્ત કરે છે. ” ૬-૯.

“ સુઝ પુરુષો હયાત કે વિદેહ થયેલા મનુષ્યો માટે કશોય ખેદ કરતાં નથી. ” ૨-૧૧.

શરીરનો મોહ અનેક રીતે દુઃખારૂપ છે. તે સત્ય મુક્તિની પ્રાપ્તિમાં અંતરાયરૂપ છે. શરીરનો મોહ છોડ્યાથી જ, પરમ ધ્યેયની પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે. શરીરના મોહનો પરિત્યાગ ક્યો વિના આત્માનું ભિર્વગમન કોઈ કાળે પણ શક્ય નથી. શરીર આદિનો અસત્ય મોહ છૂટી જાય તો જ કોઈ પણ ભોગે સત્યમાર્ગનું જ ગમન કરવાની દૃઢ ઇચ્છા પરિણમે છે. શરીર આદિનો મોહ એ કેવળ અસત્ય માર્ગ છે. અસત્ય માર્ગના આશ્રયથી સત્યની પ્રાપ્તિ થાય કે કોઈ પરમ ધ્યેયનો સાક્ષાત્કાર થાય એવું કદાપિ બને જ નહિ. શરીર આદિનો વ્યામોહ છોડીને, મનુષ્ય પોતાના આત્માનાં સર્વોચ્ચ શ્રેય માટે સત્ય માર્ગ જ ગ્રહણ કરે તો આત્માની મુક્તિ અવશ્ય થાય છે એમાં કંઈ શક નથી. જીવનનો મોહ છોડનારને જીવન પ્રાપ્ત થાય છે, જીવનમાં મુગ્ધ રહેનાર જીવન ગુમાવે છે એ કુદરતનો નિયમ છે. કુદરતના એવા નિયમોનાં પાલનથી જ આત્માનું વાસ્તવિક શ્રેય થાય છે. કોઈ દેવને પ્રસન્ન કરવાથી, આત્માનું શ્રેય થઈ શકે છે એ

[૨૫૪]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

માન્યતા સાવ મલત છે. સદ્ગુણ અને નીતિને બદલે, ખલવૃત્તિ અને પ્રતારણાથી જીવનમાં તાત્ત્વિક વિનય કોઈ કાળે પ્રાપ્ત નથી થતો. કુદરતનાં નિયમો એવા અવિચ્છિન્ન છે કે સારાંનરસાં કાર્ય માટે દરેક મનુષ્યને સારાંનરસું ફળ અવશ્ય મળી રહે છે. કુદરતના કાયદાનો કોઈ કાળે વિચ્છેદ નથી થતો. કુદરતના નિયમોમાં અપવાદ પણ નથી હોતો. કુદરતના કાયદાઓમાં કૃપાદષ્ટિ, પક્ષપાત કે અન્યાય આદિને પણ સ્થાન નથી. કાર્ય તો શું પણ વિચાર કે વાણીના સંબંધમાં પણ જેવો વિચાર કે વાણી હોય તેવું ફળ મનુષ્યને હરહંમેશ મળી રહે છે.

કુદરતના નિયમો સર્વદા અભેદ છે. કુદરતના નિયમથી મનુષ્ય માટે વનસ્પતિ આદિનો આહાર નિર્માણ થયો છે. વ્યાઘ્ર આદિ હિંસક ગણાતાં પ્રાણીઓ માટે કુદરતે આમિષ (માંસ) ભક્ષણ નિયત કર્યું છે. કુદરતના નિયમોમાં કોઈ પણ પ્રકારની કૃપાદષ્ટિને સ્થાન જ નથી એમ કહી શકાય. કુદરતે મનુષ્ય માટે આમિષ-ભક્ષણનો નિષેધ કર્યો છે. આથી આમિષ ભક્ષણ નિમિત્તે પશુઓ આદિનો વધ કરવો એ મનુષ્યને માટે ઘોર અન્યાયરૂપ છે. કુદરતના નિયમોનું યથાર્થ જ્ઞાન હોય એવો કોઈ પણ મનુષ્ય જીવ્યા આદિનાં ક્ષુદ્ર સુખ કે આનંદ માટે આમિષ-ભક્ષણ ન જ કરે* આમિષ ભક્ષણથી શારીરિક, માનસિક અને આધ્યાત્મિક દષ્ટિએ અનેક અનિષ્ટ પરિણામો આવે છે. આથી સુચ મનુષ્યો માંસભક્ષણને વિષરૂપ ગણી સવર્થા તેનો ત્યાગ કરે છે. આમિષ-ભોજન સર્વદા ધૂણારૂપ અને પરિહાર્ય છે. આમિષ ભોજનની અનાવશ્યકતાના સંબંધમાં ગીતામાં સત્ય જ કહ્યું છે કે:-

“જે આહાર સાત્ત્વિક, બલવર્ધક, આનંદપ્રદ, આરોગ્યદાયી, સ્વાદિષ્ટ અને રુચિકર હોય તે જ આહાર શુદ્ધ અને સાત્ત્વિક મનુષ્યોને પ્રિય થઈ પડે છે. વિકારી મનુષ્યોને અત્યંત ઉષ્ણ અને વિવિધ

પ્રકારના ખોટા સ્વાદિષ્ટ આહાર પસંદ પડે છે. માંસ-ભોજન આદિ અશુદ્ધ આહાર અજ્ઞાનીઓને જ પ્રિય થઈ પડે છે.”

‘વાવે તેવું લણે’ એ કુદરતનો અવિચળ નિયમ છે. સર્વ મનુષ્યોને પોતાનાં કર્મ અનુસાર સારાંનરસું ફળ મળ્યા જ કરે છે. કુદરત કોઈ પ્રાણીને કોઈ રીતે આધિન નથી. સર્વ પ્રાણીઓ કુદરતને આધીન છે કુદરતના નિયમો અનુસાર જે તે પ્રાણીને સારાંનરસાં ફળની નિષ્પત્તિ થયા જ કરે છે. મહાન્ પુરુષોને પણ કર્મ-ફળ અવશ્ય ભોગવવાં પડે છે. તેમને પણ ભાવિ-ભાવ* મિથ્યા થતો નથી. મનુષ્યને તેનાં કર્મોનું ફળ કાર્યકારણના નિયમ અનુસાર અવશ્ય મળે છે. કુદરત કોઈ મનુષ્ય મહાન્ હોય તેની લેશ પણ ગણના નથી કરતી. કુદરતની દષ્ટિએ બધાં પ્રાણીઓ સરખાં છે. કર્મવશાત્ કોઈ પ્રાણી દુઃખી હોય તો કુદરતને તેથી કંઈએ નથી થતું. સુખી થવું કે દુઃખી થવું એ કુદરતના નિયમોનાં સાહજિક પરિણામરૂપ છે. કુદરતના સત્ય નિયમોનું જેઓ પાલન કરે છે તેઓ સુખી થાય છે. એ નિયમોનો ભંગ કરનાર અવશ્ય દુઃખી બને છે. વિશ્વનું કોઈ પણ સુખ કે દુઃખ કુદરતના નિયમોથી પર નથી, કુદરતનો ઇન્સાફ પ્રતિક્ષણે થયા જ કરે છે. કુદરતનું કાર્ય સંપૂર્ણ ન્યાયપૂર્વક ચાલ્યા જ કરે છે. એમાં કોઈ જાતની ક્ષતિ કદાપિ નથી આવતી. પુણ્યવંત મનુષ્યોને કુદરતના નિયમોનો ભંગ કરતાં ભય રહે છે. પાપી અને નિર્લજ્જ મનુષ્યોને એવો ભય બહુ જ ઓછો હોય છે. આ રીતે તેઓ પોતાની મેળે જ દુઃખી રહે,

* અવશ્યં ભાવિનો ભાવા ભવન્તિ મહતામપિ ।

નગ્નત્વં નીલકંઠસ્ય મહાહિ શયન્તે હરેઃ ॥

ભાવાર્થ:-મહાપુરુષો માટે પણ ભાવિભાવ મિથ્યા થતા નથી. ભાવિભાવ અવશ્ય થાય છે. ભાવિભાવને કારણે, મહાદેવને દિગમ્બરવત્ દશા પ્રાપ્ત થઈ છે. વિષ્ણુને ભાવિભાવને કારણે શેષનાગરૂપી મહાન્ સર્પ ઉપર શયન કરવું પડે છે.

* ‘The Jain philosophy pp. 143.

પરમાત્માનું અધિરાજ્ય

[૨૫૫]

છે. પાપી અને દુષ્ટ મનુષ્યોને અજ્ઞાન અને દુરાચારને કારણે, સચ્ચિદાનંદમય વિશુદ્ધ સ્વરૂપનો પ્રાદુર્ભાવ નથી થતો. તેમની અશુદ્ધિઓ કાયમ રહ્યા કરે છે. આથી પરમ સુખની પ્રાપ્તિ તેમને મોટે અત્યંત દુર્ધર્ષ થઈ પડે છે.

ઈદ્રિય-લાલસાજનક વસ્તુઓના મોહનો સર્વથા પરિત્યાગ એ જ સ્વાતંત્ર્ય અને સુખનો પરમ માર્ગ છે. ઈદ્રિય-લાલસાઓથી આત્માનાં બંધનો વધે છે. આત્મા અનેક પ્રકારના સંબ્રમમાં પડે છે. વિશ્વ સ્વપ્નવત્ છે એવું વેદાન્તનું મંતવ્ય અસત્ય હોવા છતાં વૈરાગ્યભાવ ઉત્પન્ન કરવાની દ્રષ્ટિએ તે અત્યંત ઉપયુક્ત છે. વિશ્વને અસત્ય, ભ્રમ કે સ્વપ્નરૂપ માનતાં આત્માની ઉન્નતિ સંભવી શકે છે. સ્વપ્નમાં જેમ કાલ્પનિક કાર્યો થયાં કરે છે તેમ જીવનરૂપ મહાન્ સ્વપ્નમાં અનેક કાર્યો થયાં કરે છે, પણ તે વસ્તુતઃ ભ્રમરૂપ છે એવું વેદાન્તનું કથન છે. સ્વપ્નમાં દશ્યમાન થતી વસ્તુઓ, મનુષ્યો આદિ તે સમયે સત્ય લાગે છે. સ્વપ્નદૃષ્ટા તેમની સાથે વિવિધ પ્રકારના આનંદનો આસ્વાદ પણ કરે છે. સ્વપ્નમાં દશ્યમાન થતી વસ્તુઓ વિગેરે અદશ્ય થાય ત્યારે તેમના વિયોગથી દુઃખ થાય છે. સ્વપ્નમાં દરેક પ્રકારના ભાવોનો અનુભવ થાય છે. સુખ, દુઃખ, ભય આદિ દરેક પ્રકારના ઇષ્ટ અનિષ્ટ ભાવો સ્વપ્નમાં સંભવી શકે છે. કદર હિંસક શત્રુનાં દશ્યથી સ્વપ્નદૃષ્ટા ચમકી પણ જાડે છે. કોઈ વાર કોઈ ભયાનક દશ્યથી જૂમખરાડા પણ પાડે છે. આ સર્વ સ્વપ્ન પૂરું થતાં ભ્રમરૂપ લાગે છે. સ્વપ્નમાં જોયેલું સર્વ કંઈ સાવ મિથ્યા જણાય છે. મનુષ્ય પાછો જેવો હતો તેવો જ બની જાય છે.

સ્વપ્નનાં વિવિધ દશ્યોનું રહસ્ય સમજવા જેવું છે. એ દશ્યો ચિત્તની અનેક પ્રકારની પ્રવૃત્તિઓનાં પરિણામરૂપ છે. ચિત્તની કલ્પનાશક્તિરૂપ ઉત્પાદક શક્તિથી સ્વપ્નનાં વિવિધ દશ્યો પરિણમે છે. કલ્પનાશક્તિ એ વસ્તુતઃ સ્વપ્નની સમર્થક અને અવધારક છે. આથી તેનું અસ્તિત્વ સ્વપ્નસૃષ્ટિની અંદર પણ

હોય છે અને બહાર પણ હોય છે. સ્વપ્નમાં સુખ, દુઃખ, ભય આદિ જે વિવિધ ભાવો થાય છે તે ચિત્તની વિચિત્ર સૃષ્ટિનાં પરિણામજન્ય છે. સ્વપ્ન સામાન્ય રીતે સચિદ્ર લાગે છે એટલે સ્વપ્નનો ઉત્પાદક પોતાનું મન જ છે એ વાતનું વિસ્મરણ થાય છે. સ્વપ્નમાં દશ્યમાન થતી અપ્સરાઓ, સુંદર સ્ત્રીઓ, પાપી મનુષ્યો, મિત્રો, આત્મજનો વિગેરે ખરાં લાગે છે. આથી તેમના પ્રત્યે પ્યાર કે ઘુણા ઉત્પન્ન થાય છે. આ પ્રકારના પ્રેમ કે ઘુણા ભાવને લઈને અનેકવિધ શુદ્ધ અશુદ્ધ ભાવોનો ઉદ્ભવ થાય છે. મનુષ્યની ઉત્પાદક શક્તિ સ્વપ્નમાં પણ મનુષ્યની સમીપ જ રહે છે. પણ સ્મૃતિ-શક્તિના દોષને લઈને, ઉત્પાદન શક્તિનું સ્મરણ નથી થતું. સ્વપ્નનાં દશ્યો અને પોતાનો આત્મા એક જ હોય, બન્ને એક બીજાને અનુરૂપ હોય એવો જ ભાસ થાય છે. આ રીતે વિચારતાં, મનુષ્યનું (આત્માનું) ગૌરવ ઘટે છે. સ્વપ્ન એ પોતાની જ કૃતિ છે એ સત્ય હકીકત ભૂલાઈ જવાથી સ્વપ્નનું દશ્ય પ્રભાવશાલી અને બલવાન લાગે છે. સ્વપ્નનાં દશ્યથી મનુષ્ય પ્રાયઃ અત્યંત વ્યાકુલ બને છે.

સત્ય અંતરાત્માનું વિસ્મરણ એ જગતનાં વિવિધ દુઃખોનું પ્રધાન કારણ છે. સત્ય આત્મા પ્રાણી માત્રમાં સદાકાળ વિરાજે છે. આમ છતાં તેની ખોજ બહાર જ થયા કરે છે અને એ રીતે પ્રાણી માત્રને દુઃખની પરિણતિ થાય છે. અંતરાત્મા પોતે જ શાશ્વત સુખનું નિષ્પત્તિ-સ્થાન છે. સંસાર-સુખની અત્યંત લાલસા અને મોહથી એ સુખની પ્રાપ્તિમાં અનેક પ્રકારના અંતરાયો સદાકાળ ઉપસ્થિત થયા કરે છે. સંસારનાં કાલ્પનિક સુખના વ્યામોહમાં સર્વ પ્રાણીઓ દુઃખી રહે છે.

ઉત્પાદક ઇચ્છા-શક્તિથી આ દુનિયામાં મહાનમાં મહાન કાર્યો થઈ શકે છે. દરેક મનુષ્ય ઇચ્છા શક્તિથી ગમે તેવાં આશ્ચર્યકારી કાર્યો કરી શકે છે. મનુષ્યનો સ્વકીય ઇચ્છા-શક્તિ ઉપર સંપૂર્ણ નિર્બંધ ચાલી શકે છે. ઇચ્છા-શક્તિઓ જે તે

સંપ્રાદયક:—સુનિરાજ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ.

સાચી સોનેરી શિખામણ.

(૧) કાળની કિંમત સૌએ સમજવી જોઈએ. વેળા એ વસુ છે. Time is money. શુભાવેલા પૈસા પાછા મેળવાય પણ ગયેલો વખત પાછો મળતો નથી. “આયુઃ ક્ષણલ્લ-માત્રં ન લભ્યંતે હેમકોટિમિઃ ક્વાપિ ” કરોડો મણુ સોનું આપીએ તથાપિ ઘડીભર આયુષ્ય કદી પણ મળે એમ નથી. આવા અમૂલ્ય અને અલભ્ય વખતનો આપણે શો ઉપયોગ કર્યો તે બાજુવા તથા આગસુખની અવતાર એજે ન શુભાવવાની સુચના કરવાનું કામ આ નાનકડી નિત્યનોંધ છે.

(૨) ઉપર લક્ષ આપવાની પહેલી દ્રજ છે. દરેક કામ માટે સમય નીમી, નીમેલે વખતે જે પોતાનું કામ કરે છે તે વ્યવસ્થિત માણસ તને, મને અને ધને સુખી થાય છે. આવું સુખસંપાદન કરવા ભાગ્યશાળી મનુષ્યને પ્રાપ્ત થાય છે.

મનુષ્યની સ્વકીય છે. જગતને રંગભૂમિ અને જગતના સ્ત્રીપુરુષોને પ્રચ્છન્ન સ્વરૂપયુક્ત સ્ત્રી કે પુરુષ પાત્રોરૂપે ગણતાં, મનુષ્ય જગત્ આદિથી પર થાય છે. તેનું બિર્ધગમન અલૌકિક પ્રકારનું અને છે. મનુષ્ય પોતાનું સ્વકીય સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરે છે. પોતાનાં અસલ સ્વરૂપને ભૂલી જઈ, મનુષ્ય નાહક દુઃખી થાય છે. વસ્તુસ્વરૂપ ભૂલી તે જાતગતની આધિ, વ્યાધિ અને ઉપાધિઓનો ભોગ અને છે. સત્ય સ્વરૂપનું જ્ઞાન થતાં, સંસારના મિથ્યા આનંદો ભોગવવાની તેને વૃત્તિ જ રહેતી નથી.

સંસાર અને સ્વપ્નની સુંદર ઉપમા ઉપરથી આ જ બોધ લેવાનો છે. મનુષ્ય સંસારનો સૃષ્ટા અને છે, પ્રવૃત્તિમાં તેને નિષ્ક્રિય વૃત્તિ પરિણમે છે

(૩) ચારિત્રથી મનુષ્ય મોટું થઈ શકે છે અને ચરિત્ર જ મનુષ્યમાં-જીવનને ઉન્નત બનાવી સર્વ સુખ સાધ્ય કરાવે છે.

(૪) મનસા, વાચા અનેકર્મણથી પુણ્ય-માર્ગ પર રહી ભારતના ઇતિહાસમાં પોતાની પ્રતિભા, આદર્શ, આત્મત્યાગ, ધર્મપ્રીતિ આદિ અનેકવિધ સદ્ગુણોનો સુવર્ણક્ષરે પરિચય કરાવે છે.

(૫) બાળક, યુવક, તરુણ, પ્રૌઢ, વૃદ્ધ, વૃદ્ધા, પ્રૌઢા, તરુણી, યુવતી, બાલિકા આ સોનેરી શિખામણમાંથી ગમે તે જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકે છે.

(૬) અધ્યયનથી યોગીજનો યોગવિદ્યાનો પરિચય પામશે. લોગીજનો લોગવિદ્યાસ પામશે. પ્રણયીજનો પ્રણયનું સ્વરૂપ સમજી ખરાં પ્રણયી બનશે. કવિજનો સર્વ અલંકાર અને કાવ્ય-કળાને સમજશે. જ્ઞાની મહા-

ત્યારે તેને ખરું જીવન પ્રાપ્ત થાય છે. તે મુક્તિને માર્ગે સંચરે છે. મનુષ્ય સત્ય બોધથી સંસારથી બને તેટલો મુક્ત થાય છે. આવા સત્ય બોધવાળા મનુષ્યોને ગમે તેટલું દુઃખ આવી પડે તો પણ તેમને સુખ અને આનંદ જ રહે છે. કોઈ પણ દુઃખથી તેઓ સંક્લુષ્ઠ થતા નથી. સત્ય બોધથી પરિણત થયેલી શ્રદ્ધાને કારણે, તેઓ ગમે તેવાં દુર્ઘટ કાર્યો પણ કરી શકે છે. તેમનામાં નવીન જીવનનો સંચાર થાય છે. તેઓ વિવિધ પ્રકારના ચમત્કારો પણ કરી શકે છે. વિષ આદિની તેમને લેશ પણ અસર ન થાય એવો તેમનો અદ્ભુત પ્રભાવ થઈ જાય છે.

(ચાહુ.)

સાચી સોનેરી શિખામણ.

[૨૫૭]

જ્ઞાની પામશે. “ સામાન્ય મનુષ્ય બુદ્ધિનો અખૂટ ખજાનો મેળવશે. ” સોનેરી શિખામણ ધારણ કરવાથી, મનન કરવાથી, વિચારણા કરવાથી “બુદ્ધિનો સાગર” થાય છે.

(૭) જ્ઞાનનું આવું અદ્ભુત મહાત્મ્ય જાણી જાનાભ્યાસ કરવો. આત્મજ્ઞાન તે જ જ્ઞાન ખરું જાણવું. બાકી સર્વ અજ્ઞાન છે. આત્મજ્ઞાન વિના જીવ શું ગ્રહણ કરે ? વા શું ત્યાગે ? તેનો વિચાર કરો; માટે જીવાદિક નવતત્ત્વ જાણી આત્મતત્ત્વ આદરવું-આત્મભાવમાં પ્રવૃત્તિ કરવી તે યોગ્ય છે.

(૮) તેમ એકલું શુદ્ધ જ્ઞાન પણ આત્મહિત કરી શકતું નથી. જ્ઞાન ક્રિયામાં મોટું અન્તર છે.

(૯) “ જ્ઞાતક્રિયાભ્યામ્ મોક્ષઃ ” જ્ઞાન અને ક્રિયા બેથી મોક્ષાત્પત્તિ થાય છે.

(૧૦) જેમ વ્યાપારીને વ્યાપાર કરતાં અનેક પ્રકારનું દુઃખ થાય છે, છતાં તેને સુખ કરીને માને છે તેમ સુખવાંછુક મુનિરાજ પણ ક્રિયાકષ્ટનું દુઃખ તેને સુખ કરી માને છે.

(૧૧) જેના મનમાં મુનિ થવાની ભાવના નથી તે મનુષ્ય શ્રી વીતરાગદેવની વાણીમાં શ્રદ્ધાળુ નથી એમ સમજવું.

(૧૨) જે શુદ્ધ આત્મસ્વરૂપનો જ્ઞાતા છે તે શ્રમણ કહેવાય છે. ‘ નાળેજી મુનિ હોઈ ’ આત્મજ્ઞાનથી મુનિ જાણવા, એ શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રમાં કહ્યું છે.

(૧૩) જ્ઞાન મેળવવાથી જ્ઞાનલક્ષ્મી પ્રાપ્ત થાય છે, તેથી જ્ઞાનનો સદુપયોગ કરવો.

(૧૪) જગતના પ્રેમી બંધુઓ ! તમને

એક વસ્તુ જે તમારા હૃદયમાં વિદ્યમાન છે તેની પ્રાપ્તિ થઈ નથી ત્યાં સુધી તમે સત્ય, શાંતિ, આનંદ મેળવી શકવાના નથી.

(૧૫) જેની વિદ્યમાનતાએ તમે હાલી-ચાલી શકો છો, હરો છો, ખાઓ છો, પીવો છો તે અમૂલ્ય વસ્તુ પ્રતિ જરા પણ તમે લક્ષ દીધું છે ? અને તેના પ્રતિ જરા પણ પ્રેમ કર્યો છે ?

(૧૬) સર્વ જગતના જીવોને તે અમૂલ્ય, અચિંત્ય, ચિતિ શક્તિમાનની ઓળખ કરાવવા, પ્રેમ કરાવવા આમંત્રણ કરું છું તે પ્રેમ-સાવથી સ્વીકારશો.

(૧૭) તમે ચિંતાતુર છો, શા માટે વૃથા દુઃખના વિચારોમાં મનને પ્રેરો છો ? આ આત્મધર્મમાં જોડાઓ. ખરેખર અદ્ય સમયમાં વિદ્યુતના પ્રકાશની પેઠે ચિંતા નષ્ટ થશે.

(૧૮) તમે સંસારના દુઃખથી પીડા પામો છો. હાય-હાય કરો છો. જે કોઈ મળે છે તેની આગળ પોતાનાં દુઃખનાં રોદણાં રડો છો ! તમે આત્મધર્મમાં જોડાઓ આત્માને ઓળખો. તેની નજીક જાઓ. ખરેખર તેનાથી તમને અપૂર્વ શાન્તિ મળશે.

(૧૯) રાજા કે રાંક, રોગી કે ભોગી, ખાળક કે વૃદ્ધ, સ્ત્રી વા પુરુષ, શત્રુ વા મિત્ર, પૂજક વા નિંદક, સ્વભૂતીય વા વિભૂતીય જે કોઈ જીવો પોતાનું કલ્યાણ ઇચ્છે છે. તે સર્વ આત્મધર્મમાં જોડાઓ અને આત્મબળીયાની નજીક આવતાં તમે સર્વ સમાન સુખી, સમાન ધર્મી, સમાન શક્તિમાન અને એક બીજાના ઉપર પ્રેમદષ્ટિથી જોનાર દેખાશો. નક્કી સત્ય કહું છું. ચાલુ —

પ્રમાણપત્ર.

આ સભા તરફથી શ્રી ધર્મખિંદુ ગ્રંથ (મૂળ અને મૂળ ટીકા ભાષાંતર સાથે-આવૃત્તિ ખીજી) સં. ૧૯૮૩માં પ્રગટ કરવામાં આવ્યો છે. તે વાંચવા માટે પ્રાતઃસ્મરણીય વયોવૃદ્ધ પ્રવર્તકજી શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજે હાલમાં પાટણ મંગાવેલ હતો. પૂજ્યપાદ પ્રવર્તકજી શ્રી કાંતિ-વિજયજી મહારાજે ખીજા પાસે વંચાવી સાંભળી તે પુસ્તક માટે જે પ્રમાણપત્ર-અભિપ્રાય આવ્યો છે જે નીચે મુજબ છે,

પાટણ તા. ૨૬-૩-૪૧.

મુ. પાટણથી મુનિ કાંતિવિજયાદિ સર્વ સાધુઓ તરફથી મુ. ભાવનગર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના કાર્યવાહકો ધર્મલાભ સાથે જણાવવાનું કે-

“ધર્મખિંદુ પુસ્તક તમારું મોકલેલું સંપૂર્ણ આ પત્ર લખનારે વાંચ્યું. અમોએ સાંભળ્યું. વાંચી ઘણા જ આનંદ થયો. આવું સરસ ભાષાંતર થયું છે તે જ્ઞાનીજનોને સારામાં સારું લાભદાયક છે.” વગેરે વગેરે

(નોટ) ઉપરોક્ત ગ્રંથની હાલ આ ખીજી આવૃત્તિ છે. આપણી શ્રી શ્વેતાંબર જૈન કોન્ફરન્સની એન્યુ-કેશન બોર્ડે અભ્યાસક્રમમાં પ્રથમ આ સભાનો આ ધર્મખિંદુ ગ્રંથ દાખલ કરેલો પરંતુ માત્ર થોડી મુદત રાખી આ ધર્મખિંદુ ગ્રંથને બોર્ડે અભ્યાસક્રમમાંથી ગમે તે કારણે કાઢી નાખી અમદાવાદ-નિવાસી સદ્ગત શ્રી મણિલાલ નયુભાઈ દોશી ખી. એ.ની કરેલ ધર્મખિંદુની ભાષાંતરની છુક એન્યુ-કેશન બોર્ડે દાખલ કરી દીધી. જે કે શ્રીમાન્ મણિલાલભાઈની આ ભાષાંતરવાળી છુક છપાયા પહેલાં તે ભાષાંતર તેમની પાસેથી ખરીદી લઈ આ સભા તરફથી પ્રકટ કરવા મુનિમહારાજ શ્રી ભક્તિ-વિજયજી મહારાજ તરફથી ફરમાન થયું. પછી તે ભાષાંતર મહારાજશ્રી મારફત મંગાવી સભાએ સદ્ગત શ્રી ભક્તિવિજયજી મહારાજને તે ભાષાંતર બેવા

સુપ્રત કયું. તેઓશ્રીએ વાંચી તેમણે તથા તેમના યુરુભાઈ સદ્ગત વિદ્વાન્ મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ પાટણથી ના લખી કે તે છપાવવા જેવું નથી, જેથી સભાએ પોતાથી નવું ભાષાંતર કરાવીને સદ્ગત મુનિરાજશ્રી ભક્તિવિજયજી મહારાજને દષ્ટિગોચર કયું હતું. પ્રથમ આવૃત્તિ છપાવેલી તે તમામ વેચાઈ જવાથી આ ખીજી આવૃત્તિ છપાવેલી છે. વળી અમદાવાદમાં મુનિ સંમેલન થોડા વખત પહેલાં મળ્યું હતું ત્યારે પણ મુનિના વિશેષ ધર્મના વિષય પરવે ધર્મખિંદુની ભાષાંતરવાળી છુક જોવાની તાત્કાલિક જરૂર પડી, તે વખતે આ સભા તરફથી પ્રગટ થયેલ છુકમાંથી તે હકીકત સ્પષ્ટ મળી આવેલ જેથી ત્યાં પણ પ્રમાણપત્ર ઠરેલ હોવા છતાં આ સભાનો ધર્મખિંદુ ગ્રંથ એન્યુકેશન બોર્ડમાંથી કાઢી નાખવામાં કેમ આવ્યો તે જણાયું નહિ. તેથી થોડા વખત પછી સભાએ એક પત્ર આ ગ્રંથ અભ્યાસક્રમમાંથી કેમ કાઢી નાખ્યો? કયાં સ્ખલના છે? તે જણાવો તો અમે સુધારી શકીએ વિગેરે વિગતો માટે શ્રી એન્યુકેશન બોર્ડને લખ્યો; પરંતુ તેનો જવાબ સભાને નહિ મળવાથી તે વખતના રેસીડેન્ટ જનરલ સેક્રેટરી સાહેબ શેઠ રણછોડભાઈ રાયચંદ હતા, તેઓ સાહેબને પણ આ સભાનો ધર્મખિંદુ ગ્રંથ એન્યુકેશન બોર્ડમાંથી કાઢી નાખી શ્રીયુત્ત મણિલાલભાઈનો કરેલ ભાષાંતરનો ગ્રંથ કેમ દાખલ કર્યો? તેનો જવાબ આપવા વિનંતિ કરેલ; તેમજ આ સભાની તે છુકમાં સ્ખલના હોય તો જણાવવા તેમજ કાઢી નાખવાનું ખીજું કારણ હોય તો જે વ્યાજખી હોય તે જણાવવા આ સભા નિવેદન કરે છે, એ મુજબ પત્ર લખ્યો. તેનો પણ જવાબ સભાને મળ્યો નહિ. જ્યારે વિદ્વાન્ મુનિરાજે આ સભાના તે ધર્મખિંદુ ગ્રંથની પ્રશંસા કરી પ્રમાણપત્ર આપે છે છતાં શ્રી એન્યુકેશન બોર્ડે અભ્યાસક્રમમાંથી કાઢી નાખે છે ત્યારે પ્રસંગવશાત્ આટલી રકુટ હકીકત સભા પ્રકટ કરે છે.

વર્તમાન સમાચાર.

પંજમ સમાચાર.

પૂજ્ય આચાર્યવર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ પોતાની શિષ્યપ્રશિષ્ય આદિ મુનિમંડલી સાથે ખાનગાડોગરાથી કા. શુ. પાંચમે વિહાર કરી છીના પધાર્યા હતા.

આચાર્યશ્રીજીની અધ્યક્ષતામાં ખાનગાડોગરાના શ્રીસંઘે ડરાવ કર્યો કે પ્રભુપૂજા કર્યા વિના કોઈએ પણ દુકાન ખોલવી નહીં.

આચાર્યશ્રી છઠ્ઠે દિવસે છીનાથી વિહાર કરી મીયાંહરિમા-હાફજાદ, ગાજરગોળા-અકાલગઢ આદિ-માં ધર્મોપદેશ આપતા કા. શુ. અગીયારસે રામનગર પધાર્યા. રામનગરની હિન્દુ-મુસલમાન આદિ તમામ પ્રજાએ અને બહારથી પધારેલા સદ્ગુરુશ્રેયો આચાર્ય-શ્રીજીનું સુંદર સ્વાગત કર્યું.

રામનગર પંજમમાં તીર્થધામ ગણાય છે. શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ ભગવાનની હહેરાસરમાં દિવ્ય મૂર્તિ છે.

આ સુંદર તકનો લાભ લેવા લાહોરથી લાલા-તિલકચંદ્રજી જેને સંઘ લઈને દશમીએ આવી પહોંચ્યા હતા, તેમજ ગુજરાંવાલા રેશને ગુજરાંવાલા શ્રીસંઘે સંઘપતિજી અને સંઘતું સ્વાગત કરી હારતોરા આપ્યા હતા. આશુ અનંતરામજી જેને ખી. એ. એલએલ. ખી.એ ભોળન આપ્યું હતું.

આચાર્યશ્રી દરરોજ ભાવવાહી વ્યાખ્યાનો આપી રહ્યા છે. જનતા સારા પ્રમાણમાં લાભ લઈ રહી છે,

અત્રે થોડા દિવસ રોકાઈ આચાર્યશ્રીજી શીયાલ-કોટ તરફ પધારશે. ગુજરાંવાલાના વયોવૃદ્ધ પંડિત સરસ્વતીનાથજી જેઓ જાતે બ્રાહ્મણ હોઈ એઓના હૃદયમાં ભાવના થઈ કે જે સદ્ગુરુદેવ પગે ચાલી ઉપ-દેશામૃતનો ધોધ વહેવડાવી ભવ્ય પ્રાણીઓ ઉપર મહાન ઉપકાર કરી રહેલ છે તે સદ્ગુરુદેવનાં હું પણ પગે ચાલી દર્શન કરું જેથી કા. શુ. ચૌદશે રામનગર આવી સદ્ગુરુદેવ શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના

દર્શન કરી કૃત્યકૃત્ય થયા. ગુજરાંવાલાથી રામનગર ૩૨ માઈલ થાય છે છતાં આ વૃદ્ધ પંડિત ગુરુદર્શનમાં ઉત્સુક બની નવ કલાકમાં ૩૨ માઈલનો પંથ કાપી ગુરુદેવના ચરણોમાં પહોંચ્યા.

બહારથી પધારેલા સર્વે ભાઈઓની ભાવભક્તિ લાલા લખ્વેશાહ સાદીરામ જેને ઘણી જ હોંશથી કરી હતી અને કરી રહ્યા છે.

પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

આચાર્યમહારાજ શ્રીમદ્ વિજયભક્તિસૂરિજી મહારાજશ્રી વિગેરેના સદુપદેશથી અંધારેલ શ્રી આરંભડા ગામના શ્રી જિતમંદિરમાં મહા વદિ ૬ ના રોજ શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામીની પ્રતિમાને, પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી હતી.

શેઠ કાળીદાસ કરતૂરચંદ્રે પ્રભુજીને બિરાજમાન કર્યા હતા. બપોરના શાંતિસ્નાન બાણાવવામાં આવ્યું હતું.

વડોદરામાં વાસ્તુ પ્રસંગે અઢાઈ મહોત્સવ

પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયવલ્લભ-સૂરીશ્વરજી મહારાજ તથા પૂજ્યપાદ પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજના સદુપદેશથી, વડોદરા જાની-શેરીના પુનરુદ્ધાર થયેલ ઉપાશ્રયની ઉદ્ઘાટન ક્રિયાનું મુહૂર્ત મહા વદિ ૬ ના રોજ હોવાથી તથા તે નિમિત્તે અઢાઈ મહોત્સવ હોવાથી આચાર્ય શ્રી વિજયલલિતસૂરિશ્વરજી મહારાજ વડોદરા, સપરિવાર પધાર્યા હતા. તેમની હાજરીમાં પ્રત્યેક શુભ કાર્યો શાંતિપૂર્વક થયાં હતાં.

જયાંત.

સાબરમતીખાતે ફાગણ શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ મુનિશ્રી શાન્તમૂર્તિ હંસવિજયજી મહારાજની જયંતિ ઉજવવામાં આવી હતી. આ, વિજયકુસુમસૂરિએ તેમનું જીવનવૃત્તાંત અસરકારક ભાષામાં વર્ણવ્યું હતું. એ સિવાય તેમના ઉપદેશથી થયેલ ધાર્મિક કાર્યો અને જીવદયાના કાર્યો જણાવ્યાં હતાં. જયં-તિનું કાર્ય પૂરું થતાં મુનિશ્રી હંસવિજયજી મહારાજ

[૨૬૦]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રાજની બનાવેલ ગિરનાર મંડનની પૂજા વળાદવાળા ભૂગભાષ્મએ રાગરાગણીમાં આદલાદપૂર્વક ભણાવી હતી. અમદાવાદમાં પણ જ્યંતિપ્રસંગે પૂજા વિગેરે ભણાવવામાં આવી હતી.

મુંબઇમાં શ્રી આત્માનંદ જેન સભાની સ્થાપના તેમજ ઉજવાયેલ પૂજ્યપાદ શ્રી આત્મારામજી મહારાજનો જન્મદિન ઉત્સવ.

મુંબઇમાં જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજનો જન્મદિન ઉત્સવ ઉજવવા અને આત્માનંદ જૈન સભાની સ્થાપના કરવા પાયધુની ઉપર આવેલ શ્રી મહાવીરસ્વામીના ઉપાશ્રયે શાંતમૂર્તિ મુનિરાજશ્રી બુદ્ધિમુનિજી ગણિવરના પ્રમુખસ્થાને ચેત્ર શુદ્ધિ ૧ તા. ૨૮-૩-૪૧ શુક્રવારે સવારે જૈનોની જાહેર સભા મળી હતી. પ્રથમ પંજાબના બંધુ લાલા જસવંતરાયજી જૈનીએ જણાવ્યું કે પંજાબમાં આજે જૈનોની જે જાહેજલાલી છે તે આ મહાપુરુષના પ્રતાપે જ છે. પંજાબમાં આ મહાત્માના નામથી કોલેજ, હાઇસ્કૂલ, લાઇબ્રેરી વિગેરે અનેક સંસ્થાઓ છે. તેમજ ભાવનગરમાં તો આજે ઘણા વર્ષથી શ્રી જેન આત્માનંદ સભા છે જેથી મુંબઇ જેવી વિશાળ નગરીમાં ગુરુ-મહારાજનું નામ કાયમ રહે તે અંગે શ્રી આત્માનંદ જૈન સભા ખેલવાની ખાસ આવશ્યકતા છે વગેરે જણાવ્યું હતું.

ત્યારબાદ મુનિરાજશ્રી કંચનવિજયજી મહારાજે જણાવ્યું કે આ મહાપુરુષનો શતાબ્દિ મહોત્સવ થોડા વર્ષ પહેલાં વડોદરામાં ઉજવાયો હતો તે શતાબ્દિ દિવસ એ જ શુભ દિવસ આજે છે.

ત્યારબાદ શ્રી નરેન્દ્રમદાસ બી. શાહે તેઓશ્રીનો દીક્ષાપ્રસંગ તેમજ ભાવનગરમાં આત્માનંદ સભા છે તેવી જ રીતે અહીં કામ થાય તેવી ઇચ્છા બતાવી હતી. ત્યારબાદ શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ યોક્તેશીએ જન્મદિન ઉત્સવ અંગે પોતાની છટાદારપૂર્વકની શૈલીથી સમજાવટ કરી છેલ્લા સેકામાં તે મહાત્માનું સ્થાન અગ્રપદે છે તેમ

જણાવ્યું હતું. તે આત્મારામજી મહારાજના નામથી અત્રે એક સંસ્થા હોય તો વધુ કાંઈ થઈ શકે વગેરે જણાવ્યું હતું.

ત્યારબાદ શ્રી રાજપાલ જોરાએ શતાબ્દિ પ્રસંગનું વર્ણન કર્યું હતું. ત્યારબાદ શ્રી વાડીલાલ સાકરચંદ્ર ભારતરે વિવેચન કરી ગુરુજીને લગતું સુંદર કાવ્ય સંભળાવ્યું હતું. ત્યારબાદ શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીયા સોલોસિટરે જણાવ્યું કે “યુગદષ્ટા” અંગે કાવ્યમાં આપણે સાંભળ્યું તે યુગદષ્ટા કોણ કહેવાય? તેનું શું લક્ષણ છે? તેનો વિસ્તારથી સારાંશ કહ્યા બાદ “જૈન ધર્મ” એ વિશ્વ-ધર્મ છે, એકલા વાણીયાઓનો જ જૈનધર્મ નથી. ” આ વાક્યો આત્મારામજી મહારાજશ્રી કહેતા હતા. બાદ વાડીલાલ જોડાલાલ શાહે જે આત્માનંદ જૈન સભા ખુલ્લી મૂકવાની છે તેના ઉદ્દેશો સભા સમક્ષ વાંચી સંભળાવ્યા હતા. (૧) અહિંસા, સ્વાદાદ આદિ જૈન ધર્મના મૌલિક સિદ્ધાંતોનો જનતામાં પ્રચાર કરવો (૨) જૈન ધર્મને લગતી ગેરસમજો દૂર કરવા પ્રયાસ સેવવો. (૩) ભારતવર્ષની બહાર જૈન ધર્મનું જ્ઞાન વિસ્તારવાના ઉપાયો હાથ ધરવા (૪) ઊગતી પ્રજામાં જૈન ધર્મના સંસ્કારની જાડી જડ રોપવા સરતું સાહિત્ય પ્રગટ કરવું. વિગેરે વિ.

ત્યારબાદ શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ યોક્તેશીએ કામચલાઉ મંત્રીઓ તરીકે શ્રી હીરાભાઈ રામચંદ મલ્યારી અને શ્રી વાડીલાલ જોડાલાલ શાહના નામો જાહેર કર્યાં હતા. ત્યારબાદ શેઠ સાકરચંદ્ર મોતીલાલ મૂળજીએ ડા. ૨૦૧) પોતાના તરફથી આપવા માટે જાહેર કર્યું હતું. બાદ પ્રમુખસ્થાનેથી શાંતમૂર્તિ શ્રી બુદ્ધિમુનિજી ગણિવરે જણાવ્યું કે સંસ્થા જે ઉદ્દેશથી ખોલો છો તેને બરાબર વિકસાવો. બાદ આચાર્યશ્રીજીના ગુણાનુવાદ કર્યા પછી-મંગલિક સંભળાવ્યા બાદ સભા વિસર્જન થઈ હતી.

ભરુચમાં ઓળી આરાધના.

આ. શ્રી વિજયવલિતસૂરીશ્વરજી મહારાજ સપરિવાર પાલેજથી વિહાર કરી ભરુચ પધાર્યા છે. આચાર્ય મહારાજની અધ્યક્ષતામાં ઓળી આરાધનાનું કાર્ય નિર્વિઘ્ને શરૂ છે.

ઉમદા સંખ્યાવત.

અમારા સભાસદ શેઠ રાયચંદ વનમાળીદાસ વિજ્ઞાનશાસ્ત્રી અમદાવાદવાળાના ધર્મપત્ના શ્રીમતી રતનબાઈ બહેન કુલીબાઈ સં. ૧૯૯૦ના વૈશાક શુદ્ધ દત્તા રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા હતા. તેઓ ધર્મ-પરાયણા દેવગુરુભક્તિકારક હતા. તેમના સ્મરણાર્થે શેઠ રાયચંદભાઈએ શ. વીશ હજારની સંખ્યાવત નીચે પ્રમાણેના ધાર્મિક કાર્યોમાં કરી છે.

૧. ગામ પાલી(ભારવાડ)માં જેસવમેરીયાવાસની લગોલગ એક ધર્મશાળા.
૨. કોચરપાઝડી(અમદાવાદ)માં ધર્મશાળા તથા જિનમંદિર બંધાવી શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુની પ્રતિષ્ઠા કરાવી.

૩. અખિલ ભારતવર્ષીય વર્ણાશ્રમ સંઘને ૬૦૦ વાર જમીન બક્ષીસ.

૪. કાળુપુર (અમદાવાદ) મનસુખમાઈની પોળમાં એક ક્ષી લાઘવેરી અને ત્યાં જ એક ધર્મદા દેવાખાનું વગેરે સંખ્યાવત કરી પતિ તરીકેનું શેઠ રાયચંદભાઈએ કર્તવ્ય બજાવ્યું છે.

કર્મગ્રંથ ભાગ ૧-૨ સંપૂર્ણ.

૧. સદીક ચાર કર્મગ્રંથ શ્રીમદ્દેવેન્દ્રસૂરિવિરચિત-પ્રથમ ભાગ શ. ૨-૦-૦

૨. શતકનામા પાંચમો અને સપ્તતિકાલિધાન છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ, દ્વિતીય ભાગ શ. ૪-૦-૦

ઘણી જ કાળજીપૂર્વક તેનું સંશોધન અમારી પ્રસ્તુત આદ્યતિમાં સાવધાનપણે સંપાદક મહાપુરુષે આ બંને ગ્રંથોમાં કર્યું છે અને રચના-સંકલના વિદ્વાતપૂર્ણ કરવામાં આવેલ છે જે ગ્રંથ જોયા પછી જ જણાય તેવું છે. બાકી તેની સાથે ગુજરાતી ભાષામાં આપેલ પ્રસ્તાવનામાં વિગતો, ગ્રંથકારનો પરિચય, વિષયસૂચિ, કર્મગ્રંથનો વિષય કયા ગ્રંથોમાં છે તેની સૂચિ, પારિભાષિક શબ્દના સ્થાનદર્શક કોષ, શ્લોકોનીય કર્મતત્ત્વ વિષય શાસ્ત્રોની સૂચિ, કર્મવિષયના મળતાં ગ્રંથો, છ કર્મગ્રંથાન્તર્ગત વિષય દ્વિગંબરી શાસ્ત્રોમાં કયા કયા સ્થળે છે તેનો નિર્દેશ વગેરે આપવામાં આવેલ હોવાથી અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી થયેલ છે, જે પ્રથમ બહાર પડેલ કર્મગ્રંથ કરતાં અધિકતર છે.

જોયા એન્ટ્રીક કાગળો ઉપર સુંદર ટાઇપો અને મજબૂત તથા સુંદર બાઈન્ડિંગમાં બંને ભાગો પ્રકટ થયેલ છે. કિંમત બંનેના શ. ૬-૦-૦. પોસ્ટેજ જુદું.

શ્રી નવપદની પૂજા

(અર્થ, નોટ, મંડલ, યંત્ર, વિધિ વગેરે સહિત)

શ્રીમદ્દેવેન્દ્રસૂરિવિરચિત નવપદની પૂજા અમોઝે તેના ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ અને નોટ સાથે તૈયાર કરી પ્રગટ કરેલ છે. સાથે શ્રી નવપદજીનું મંડલ તે તે પદોના વર્ણ-રંગ અને તેની સાથે, વિવિધ રંગ અને સાચી સોનેરી શાહીની વેલ વગેરેથી તથા શ્રી નવપદજીનો યંત્ર કે જે આયંબીલ-ઓળી કરનારને પૂજા કરવા માટે ઉપ-યોગી છે તે બંને છબીઓ જોયા આર્ટપેપર ઉપર મોટો ખર્ચ કરી ઘણી સુંદર, સુશોભિત અને મનોહર બનાવી આ ગ્રંથમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે. આ સાથે શ્રી સિદ્ધચક્ર મહારાજનું આરાધન કેમ થાય, તેની સંપૂર્ણ ક્રિયાવિધિ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, સ્તુતિઓ અને સાથે શ્રીમાન પદ્મવિજયજી મહારાજ અને શ્રીમાન આત્મારામજી મહારાજકૃત નવપદજીની પૂજાઓ દાખલ કરેલ છે. જોયા એન્ટ્રીક પેપર ઉપર ગુજરાતી સુંદર જુદા જુદા ટાઇપોથી છપાવી જોયા કપડાના બાઈન્ડિંગથી અલંકૃત કરેલ છે. કિંમત ઉપર દષ્ટિ નહિ રાખતા ગ્રંથની અધિકતા, ઉપયોગી વસ્તુઓની વિવિધતા અને સર્વ સુંદરતાનો ખ્યાલ નજરે નોવાથી ખરીદ કરી મુકાબલો કરવાથી જણાય છે. કિંમત માટે કે બીજી દષ્ટિએ લલચાવવાનો હેતુ રાખેલો નથી. કિંમત શ. ૧-૪-૦ પોસ્ટેજ અલગ.

Reg No. B 431.

અવશ્ય મંગલો. શ્રીપાળ રાજનો રાસ. ઘટાડેલી કિંમત.

એમ તો શ્રીપાળ રાજના રાસની ધણી આજ્ઞાઓ આજ સુધીમાં જુદા જુદા પ્રકાશકોએ બહાર પાડી છે. એ છતાં અમારા તરફથી બહાર પડેલ છે તે રાસને શા માટે શ્રેષ્ઠ સ્થાન મળ્યું તે તમે જાણો છો? આ રાસમાં નવપદજી મહારાજનું યંત્ર ખૂબ શોધ કરીને રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. સાથે આ રાસમાં વાંચકોની સરલતા માટે તેમ જ આકર્ષણ માટે ખાસ નવા ચિત્રો તૈયાર કરાવી મૂકવામાં આવેલ છે. તેમજ—

નવપદજી મહારાજની પૂજા, દોહા, નવપદજીની ઓળીની સંપૂર્ણ વિધિ, ઉપયોગી સંગ્રહ પણ આમાં રજૂ કરવામાં આવ્યાં છે. એટલે નવપદજી મહારાજની ઓળીના આરાધન સમયે આ એક જ રાસ દરેક જાતની સગવડતા પૂરી પાડે છે.

અમે ખીજના છપાવેલા આ રાસ લઈ વ્યાપારીદષ્ટિએ વેચતા નથી, પરંતુ અમે પોને જ સારા કાગળો, સુંદર અક્ષરો, આકર્ષક ચિત્રો, સુશોભિત પાકા ટકાઉ કપડાના બાઇન્ડીંગથી જ માત્ર સાહિત્યપ્રચારની દષ્ટિએ અને તેટલા શુદ્ધિપૂર્વક છપાવી અને મોટા ખર્ચ કરી તૈયાર કરેલ હોવા છતાં પણ અમારા છપાવેલા આ રાસની ખીજ સાથે સરખામણી કરી લેવા બક્ષામણ છે.

શુદ્ધ અને સારો રાસ વસાવવાની ઇચ્છાવાળા દરેક કુટુંબોમાં અમારા રાસને સ્થાન મળેલ છે. આ રાસમાં ધણી જ મહત્તા છે અને આકર્ષક છે.

પાકું રેશમી પૂઠું રૂ. ૨-૦-૦ :: પાકું ચાલુ પૂઠું રૂ. ૧-૪-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

નવસ્મરણાદિ સ્તોત્ર સન્દોહ:

નિરંતર પ્રાતઃકાળમાં સ્મરણીય, નિત્ય પાઠ કરવા લાયક નવસ્મરણો સાથે ખીજ પ્રાચીન ચમત્કારિક પૂર્વોચાર્યકૃત દશ સ્તોત્ર તથા રતનાકર પદ્મીશી અને બે યંત્રો વિગેરેનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આપેલ છે. જોયા કાગળો, ઉપર જૈની સુંદર અક્ષરોથી છપાયેલ છે. શ્રી મહાવીરસ્વામી તથા ગૌતમસ્વામી અને બે પૂજ્યપાદ ગુરુમહારાજઓની સુંદર રંગીન છબીઓ પણ ભક્તિ નિભેતો સાથે આપવામાં આવેલ છે. કિંમત માત્ર રૂ. ૦-૪-૦ ચાર આના તથા પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૧-૩ મળી મંગાવનારે રૂ. ૦-૫-૩ ની ટિકિટો એક બુક માટે મોકલવી.

માત્ર પ્રચારકાર્ય અને જૈન બંધુઓ વિશેષ લાભ લે તેવા ઉદ્દેશથી કિંમત ઘટાડવામાં આવી છે.

૧ શ્રી આત્માનંદ શતાબ્દિ સ્મારક ગ્રંથ.	રૂ. ૨-૮-૦ ના	રૂ. ૧-૦-૦
૨ શ્રી તત્ત્વાર્થસૂત્ર મૂળ, હિંદી ભાષાંતર.	રૂ. ૧-૮-૦ ના	રૂ. ૧-૨-૦
૩ વીરપ્રવચન.	રૂ. ૦-૧૦-૦ ના	રૂ. ૦-૭-૬
૪ ખંભાતનો પ્રાચીન જૈન ઇતિહાસ.	રૂ. ૧-૪-૦ ના	રૂ. ૦-૧૫-૦
૫ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય (લે. ધૂમકેતુ)	રૂ. ૧-૮-૦ ના	રૂ. ૧-૨-૦

બુકસેલરોને આ લાભ આપવામાં આવશે નહિ. પોસ્ટેજ વગેરે જુદું.

આ લાભ ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ થી ચૈત્ર વદ ૮ સુધી ચાલુ રહેશે.

મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી.

ઓ. સે. આ. જ. શ. ટ્રસ્ટમોડ

ત્રાંબાકાંડો, વોરાનો જુનો મળો બુધ્ધ—ના, ૩

(આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.—બાવનગર.)